

Revistă de misiune creștină

EDIȚIA #037 • APRILIE 2017

GENESIS

MIRACOLUL ÎNVIERII

OMISIUNEA DE PE
DRUMUL EMAUSULUI

PAGINA 06

CU SAU FĂRĂ
BISERICĂ?

PAGINA 14

ÎNVIEREA LUI HRISTOS –
MOTIVAȚIA MISIONARULUI

PAGINA 16

MISIUNEA
MONDIALĂ
ÎN OBIECTIV

Ce poate să facă biserica
locală pentru misiunea
mondială?

Pagina 08

WELCOME /

APR 2017

ȚĂRI ÎN CARE MISIUNEA GENESIS ESTE REPREZENTATĂ PRIN MISIONARI PE CARE ÎI SUSȚINE FINANCIAR ȘI SPIRITUAL

România	Israel
Filipine	India
Macedonia	Spania
Etiopia	Egipt
Grecia	Nepal
Mozambic	Albania
Uganda	Turcia
Namibia	Bangladesh
Bulgaria	Madagascar
Kazahstan	Kosovo
Uganda	

REPREZENTANȚII AI PROIECTELOR MISIUNII GENESIS ÎN ROMÂNIA

Pastor Ghiță Rîțișan
Rev. George Găvrus
Ina Hriscă
Ramona Ciobanu
Rev. Valentin Dedu
Iuliana Schmalberger
Rev. Alin Panican
Pastor Florin Casprian
Pastor Simon Tomuța
Pastor Costică Macoveiciuc
Nuți Cristea

MISIUNEA GENESIS ÎN INDIA

Mr. Thomas Koshy
Mr. Saji George
Dr. Lali Thomas
Rev. Andrew Prakasan

MISIUNEA GENESIS ÎN MOZAMBIK

Simona și Jeosafa Caba Vasconcelos
Rev. Armando Jo

MISIUNEA GENESIS ÎN KENIA

Rev. John Brici

MISIUNEA GENESIS ÎN REPUBLICA MOLDOVA

Pastor Doru Cîrdei

MISIUNEA GENESIS ÎN ISRAEL

Pastor Eugen Mitrea

MISIUNEA GENESIS ÎN MADAGASCAR

Rev. Marcel Șaitiș și Ioana

BISERICI ÎN COOPERARE CU MISIUNEA

GENESIS:

Penticostale	Baptiste
Adventiste	Prezbiteriene
Oastea Domnului	Ortodoxe

+ ÎN AFARA CAZURILOR MENȚIONATE, CITATELE BIBLICE SUNT LUATE DIN TRADUCEREA CORNILESCU.
+ RESPONSABILITATEA PENTRU OPINIILE EXPRESATE ÎN ACEASTĂ REVISTĂ REVINE AUTORILOR ARTICOLELOR.
+ ARTICOLELE NESEMNATE APARTIN REDACȚIEI SAU SUNT ANONIME.
+ FOTOGRAFIILE FOLOSITE FAC PARTE DIN DIN COLEȚIILE PERSONALE SAU SUNT DIN DOMENIUL PUBLIC. SURSA FOLOSITĂ PENTRU FOTOGRAFII ȘI ILUSTRAȚII ESTE FREEIMAGES.COM, PIXABAY.COM, UNSPLASH.COM, SHUTTERSTOCK.COM, FREEPIK.COM.

din cuprins

15
20
24
27

Vestind Evanghelia prin unde radio

World Missions Projects - Major Cities Initiative

Afară din tabără

Mormântul gol

PROIECTE ALE MISIUNII GENESIS

- + Sponsorizarea misionarilor
- + Sponsorizarea școlii de misiune din Agigea, Constanța
- + Sponsorizarea Institutului Teologic Penticostal din București
- + Genesis Bookstore
- + Mass Media
- + Revista Genesis
- + Orfelinate în România, India, Republica Moldova, Filipine, Madagascar, Mozambic și Kenia.
- + Construcții de biserici în România, India, Madagascar, Mozambic
- + Sponsorizarea a trei leprozerii din România, India, Madagascar
- + Sponsorizare parțială a slujiri creștine în penitenciarul din Bistrița, casa Onisim
- + Sponsorizarea unor evangheliști în România, India, Mozambic, Madagascar
- + Sponsorizarea de familii sărace în România, India, Mozambic, Madagascar, Filipine, Kenya
- + Sponsorizarea unor școli din România, India, Mozambic, Madagascar, Filipine.

GENESIS contact

Revistă publicată de GENESIS ROMANIAN MISSION
1713 W. Sunnyside Ave. Chicago, IL 60614

bordul redacției

EDITORI
Bishop Florin T. Cîmpean
Rev. Ilie U. Tomuța
Rev. Adi Rusu, Consulting
Ina Hriscă, Consulting

DESIGN

Rev. Valentin Dedu

redactori

Mariana Tomuța
Daria Ardelean
Monica Bădulescu
Corina Dedu
Irina Dercaci
Ruxandra Răduică

GENESIS
REVISTĂ DE MISIUNE CREȘTINĂ

Ediția #037 • aprilie 2017

contributori

Gabriel Șmalberger
Iulia Șmalberger
Rev. Daniel Bujeniță
Rev. Liviu Neagoe
Preot Florin Soare
Rev. Ovidiu D. Druhora
Rev. Crinișor Ștefan, PhD.
Ramona Ciobanu
Bishop David Griffis
Rev. Ghiță Rîțișan
Pastor Teodor Gîrboan

comunicare

✉ contact@misiuneagenesis.org
misiuneagenesis@gmail.com

fb.com/misiuneagenesis

www.misiuneagenesis.org

☎ 773-575-8223

ȘTIRI FALSE, VEȘTI BUNE

EDITOR: Bishop Florin T. Cimpean

EMAIL: florincimpean@phila.co

WEB: www.ropenti.wordpress.com

Știri false sau vești bune. E vremea să alegi. Acum când celebrăm moartea și învierea lui Isus, vei asculta la știrile false care-ți bombardează creierul, îți intoxică inima și-ți asfixiază spiritul? Sau îți vei umple mintea, și inima cu vești bune?

În ultimul timp în jargonul jurnalistic a pătruns o nouă expresie: știri false (fake news). Știrile false sunt invenții, evenimente imaginate, narațiuni ireale, dezinformări deliberate. Se bazează pe exagerări, distorsionări, eludări ale adevărului, înseamnă ridicarea falsității la nivel de adevăr, de știre verosimilă. Zvonul, bârfa și minciuna devin știri. Prin social media știrile false sunt propagate cu o rapiditate uluitoare, ele influențând conștiința colectivă iremediabil. Sunt în toate domeniile de activitate: politic, economic, științific, juridic, personal, cultural, social și religios. E aproape imposibil să le combați, să le dezminți sau să le identifiți sursa cu claritate. Aceste știri false creează realități alternative, confuzie și manipulare.

Deși par un trend, știrile false reprezintă una din cele mai vechi tradiții. De fapt, expertul în știri false este Satan. Fabrica lui de falsități produce non-stop. Folosește diferite canale de distribuire și diferiți agenți. A început în Eden transmițând oral prima știre falsă: „Hotărât că nu veți muri”, dar „veți fi ca Dumnezeu”.

Reprezentativ pentru rasa umană, primul cuplu „a crezut” și au murit... în păcat și într-adevăr, au devenit ca el, ca Satan. Pentru a-și propaga știrile false, el folosește guverne și organizații, regi și religii, vrăjitori și profeți falși, instituții și ispite, tiparul și eterul, realul și virtualul, arta și știința, educația și teologia, seducția și decepția, confuzia și manipularea.

A venit până și la Isus cu știrile lui false. A venit cu teologia filiației: „dacă ești Fiul lui Dumnezeu...”, Isus însă i-a demontat aluzia, demonstrându-i că în timp ce poate fi bun la teologie, este redus la revelație și relație. Pe Isus nu l-a putut înșela cu știrile lui false, însă mulți creștini sunt seduși de știrile lui, așa cum a făcut și Iuda în Săptămâna Paștelui. Au intrat știrile false în mintea lui cu tot cu Satan.

Cu logistica lui demoni, „că încearcă să discrediteze Trinitatea, divinitatea și umanitatea lui Isus, învierea și revenirea lui Isus, raiul și iadul, revelația Scripturii și autenticitatea relației personale cu Dumnezeu. Vrea să distragă atenția Bisericii de la Mirele ei pentru a se concentra pe crizele ei.

Planul lui este să coopteze Biserica pentru a transmite știri. Dar într-o lume a știrilor false Biserica

trebuie nu să propage știri, ci să proclame vești în spiritul Mântuitorului: *Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea, și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsăți și să vestesc anul de îndurare al Domnului.* (Luca 4:18-19)

Mandatul este același. Noi nu avem o știre falsă, ci Vestea cea mai bună. Vestea că Dumnezeu prin jertfa lui Isus Hristos salvează păcătoșii. În timp ce știrile false înconjoară globul, noi avem promisiunea că Evanghelia va ajunge la orice făptură, până la marginile pământului.

Știri false sau vești bune. E vremea să alegi. Acum când celebrăm moartea și învierea lui Isus, vei asculta la știrile false care-ți bombardează creierul, îți intoxică inima și-ți asfixiază spiritul? Sau îți vei umple mintea și inima cu vești bune? Este o alegere între urât și frumos, între grotesc și glorios, între pământesc și ceresc, între iad și rai, între moarte și înviere. Eu am ales: închid canalul știrilor false și proclam Vestea cea bună: Hristos a înviat! ■

editorial

MIRACOLUL ÎNVIERII

AUTOR: Ovidiu D. Druhora

PASTOR ASOCIAT, Emanuel Church of God, Anaheim, CA

PRIN PĂCAT DIAVOLUL A ÎNȘELAT OMENIREA, IAR NEASCULTAREA DE DUMNEZEU A ADUS MOARTEA. Hristos însă a adus „darul fără plată al lui Dumnezeu care este viață veșnică” (Romani 6:23). Diavolul are două minciuni cardinale cu care încearcă să înșele până astăzi sufletul omului.

Prima minciună a rostit-o într-o gradină, atunci când li s-a adresat primilor oameni cu atâta convingere: „Hotărât, că nu veți muri...” (Genesa 3:4), de-a lungul istoriei omenirea s-a convins de realitatea consecinței păcatului, până acolo încât fiecare om a căpătat ca pe o efigie ancestrală, nefericitul adjectiv: „muritor”.

A doua asemenea celei dintâi a fost semănată de Diavol tot într-o gradină, de data aceasta în fața unui mormânt gol. Martorii învierii, ostași plătiți bine de preoții cei mai de seamă au împrăștiat cea de-a doua minciună și anume că nu este înviere: *Spuneți așa: „Ucenicii Lui au venit noaptea, pe când dormeam noi, și L-au furat.”* (Matei 28:13)

ÎNVIEREA DOMNULUI ISUS HRISTOS NU ESTE NU DOAR UN MIRACOL ÎNTRE CELELALTE MIRACOLE ALE CREȘTINĂȚĂȚII, EA REPREZINTĂ TEMELIA MÂNTUIRII NOASTRE, ACTUL SUPREM CARE DEMONSTREAZĂ CĂ MOARTEA A FOST BIRUITĂ PENTRU TOTDEAUNA.

(2 CORINTENI 15:54)

Învierea Domnului Hristos și numeroasele arătări timp de patruzeci de zile au zidit credința ucenicilor pe această realitate cosmică, fundamentală, care a dat puterea mărturiei Evangheliei chiar și atunci când prețul acestei marturii a fost plătit cu sângele de martir. Centrul vieții creștine și centrul mărturiei creștine nu este altul decât învierea Domnului Isus Hristos.

Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr (Ioan 1:14), este același Cuvânt care a zis: *Isus i-a zis: „Eu sunt Învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi.”* (Ioan 11:25)

În contrast cu minciuna Diavolului care seamănă doar frică și moarte, la Dumnezeu Cuvânt și Înviere sunt sinonime și mereu adevărate, pentru că Dumnezeu seamănă doar adevăr și iubire. Este remarcabil faptul, și ușor de observat la o citire atentă în Evanghelie, că Domnul Hristos Cel înviat nu s-a arătat înainte de a trimite cuvântul Său ucenicilor stăpâniți de frică și îndoială. Credința trebuia cimentată pe legătura organică dintre Cuvântul profetic al Scripturilor și Domnul Isus Hristos, Cuvântul Întrupat, același după Scripturi, cu Cuvântul Înviat.

ÎNVIEREA LUI TRANSFORMĂ și motivează creștinul și mărturia lui în fiecare generație.

Femeilor care plecau la mormânt, nu li s-a arătat Isus până ce mai înainte îngerul le-a vestit cuvântul de credință: *Dar îngerul a luat cuvântul și a zis femeilor: „Nu vă temeți; căci știu că voi căutați pe Isus care a fost răstignit.”* (Matei 28:5) Femeile sunt trimise de înger să spună ucenicilor că Isus a înviat. Abia acum vor fi întâmpinate de Isus. Acest cuvânt despre învierea Lui îl vor duce ucenicilor, iar abia după aceea Isus Hristos se va arata și lor. Același principiu îl găsim la prima arătare, cea experimentată de Maria Magdalena. Prezentă în grupul femeilor, Maria Magdalena primește mesajul îngerului și imperativul de a spune ucenicilor și lui Petru despre învierea Lui, dar mai ales este subliniat cuvântul spus mai dinainte, legat de arătarea lui în Galileea (Marcu 16:7), abia apoi Magdalena îl va întâlni personal la mormânt. (Ioan 20:16-18) Toma, de asemenea, absent fiind la arătarea din Ioan 20:24 va primi cuvântul despre înviere și mărturia adusă de ceilalți, acest cuvânt va trebui să lucreze în inima lui și abia apoi să fie întâlnit personal de Domnul Hristos. (Ioan 20:26-29)

Dar probabil cel mai elaborat text care ilustrează acest principiu al legăturii

dintre Cuvânt și Înviere este redat în Luca 24, unde este prezentată istoria celor doi ucenici pe drumul Emausului. Domnul Isus Hristos ar fi putut să se descopere mai degrabă ucenicilor, pe tot parcursul acelei călătorii, dar nu a făcut-o, ci a luat Scriptura și le-a tâlcuit toate profețiile mesianice, punând astfel o temelie foarte solidă pentru credința lor, aprinzând inimile lor cu cuvintele vii ale Scripturilor (Luca 24:32), abia după aceea s-a făcut cunoscut la frângerea pâinii. (Luca 24:35) Atât de puternic a fost impactul asupra celor doi, încât aceștia au plecat în noapte, uluiți de repede, înapoi la Ierusalim, înapoi la frați, ca să le spună: „Hristos a înviat!” „Când zicem cu credință: *Hristos a înviat*, afirmăm implicit: *Noi toți vom învia.*” (Dumitru Stăniloae)

Miracolul învierii însă nu este doar nădejdea și credința noastră în învierea de apoi, miracolul învierii

**CÂND ZICEM
CU CREDINȚĂ:
„HRISTOS
A ÎNVIAT”,
AFIRMĂM
IMPLICIT: „NOI
TOȚI VOM
ÎNȚIA”.**

DUMITRU STĂNILOAE

Domnului Hristos stă și în puterea de transformare a vieții, în noua viață pe care creștinul o trăiește încă de aici odată ce Hristos este înălțat în inima lui ca Domn și Mântuitor. Viața lui Hristos, Cuvântul Întrupat și Cuvântul înviat, locuiesc acum în fiecare creștin prin Duhul Sfânt. Pentru viață avem în Scriptură termenul *bios* - viață biologică, viața până la mormânt (I Ioan 2:16) când Domnul Hristos spune: „Eu am venit ca oile să aibă viață și să o aibă din belșug.” Termenul în acest text nu mei este *bios*, ci *zoe*. Viața Lui în noi nu este *bios*, ci viață înviată, viață care a biruit moartea.

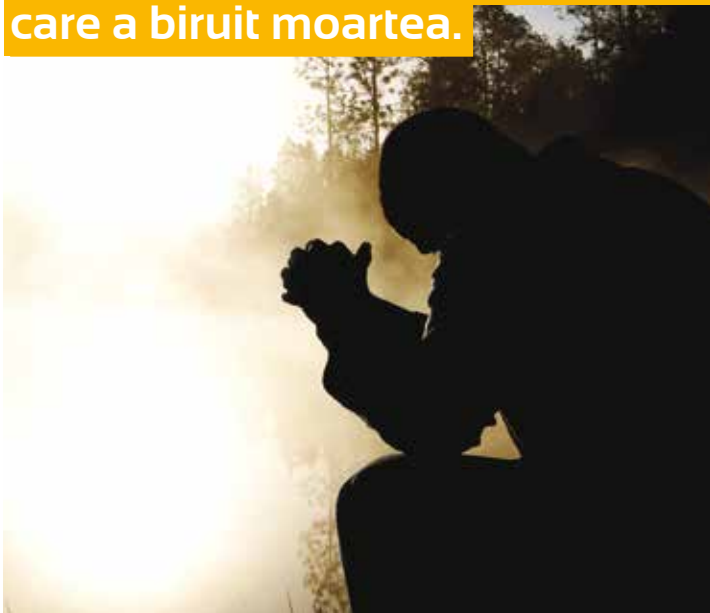
Miracolul învierii este așadar *Hristos în noi nădejdea slavei* (Coloseni 1:27), este Învierea și Viața, care locuiește deja în noi, care ne deschide ochii, care ne aprinde inima și care prin Duhul Sfânt ne îmbracă pentru mărturia Evangheliei, viața care are în centru învierea Domnului Hristos. (Luca 24:48-49)

Învierea Domnului Hristos este, de aceea, cel

mai mare eveniment din univers. Învierea Domnului Hristos ne așază pe o altă orbită a existenței. Miracolul Învierii Domnului Hristos transfigurează persoana. Învierea Lui transformă și motivează creștinul și mărturia lui în fiecare generație. Creștinul autentic de azi are același patos și același ethos apostolic cu apostolul Pavel care a înțeles că a cunoaște pe Domnul înseamnă experimentarea acestei puteri a învierii, înviere care nu cunoaște frică în fața suferinței sau a martirajului. (Filipeni 3:10) Acest creștin trăiește la prezentul continuu acest miracol al învierii Domnului Hristos și arde de nerăbdare să-l împărtășească cu alții.

Când spunem: „Hristos a înviat” desigur că spunem cu credință că și noi vom învia din mormânt, dar mai ales spunem că miracolul învierii a avut deja loc în inimile noastre, și mai spunem că Învierea și Viața lucrează acest miracol al învierii în toți cei care îl primesc pe El ca Domn și Mântuitor! ■

**VIAȚA LUI ÎN NOI nu este viață
biologică, ci viață înviată, viață
care a biruit moartea.**

OMISIUNEA DE PE DRUMUL EMAUSULUI

AUTOR: Crinișor Ștefan, PhD, PASTOR SENIOR, Agape Christian Church, Yorba Linda, CA

UNUL DIN CELE MAI ÎNDRĂGITE ANOTIMPURI DE CĂTRE OAMENI ESTE PRIMĂVARA. Acest lucru se datorează faptului că primăvara este anotimpul reînnoirii, când natura renaște parcă, iar verdețea și florile plantelor pulsează în noi bucuria vieții. Pentru creștini însă, primăvara are o semnificație și mai mare deoarece primăvara sărbătorim prin excelență ceea ce de fapt sărbătorim continuu, și anume **Învierea Domnului Isus Hristos, Mântuitorul nostru. Sărbătoarea Învierii este pentru credincios o celebrare a noii vieți dăruite de Hristos Cel înviat, un prilej de bucurie incomparabilă cu oricare alte bucurii experimentate de noi oamenii.**

Cu toate acestea s-ar putea ca acest praznic să ne găsească așa cum nu am dori, în circumstanțe neplăcute, fără o viziune spirituală clară și chiar descurajați. E posibil ca fără să ne dăm seama, Paștele din anul acesta să ne surprindă mergând pe drumul vieții fără o misiune, fără pasiune și poate chiar fără credință. Uneori gândim și acționăm ca și cum Isus nu ar fi înviat, ca și cum Scriptura nu este valabilă și, astfel, viața nu e decât un drum anevoios spre un loc necunoscut numit Emaus, loc în care vrem să uităm de toți și de toate și în care tot ceea ce contează este un acoperiș deasupra capului și pâine pe masă. Drumul spre Emaus este drumul pe care ne-am pierdut misiunea supremă din cauza unei omisiuni nefaste pentru viața noastră de creștin și anume pierderea credinței în puterea și semnificația Învierii lui Isus Hristos.

Dacă dintr-un motiv sau altul te găsești în această situație este nevoie să privești în Scripturi la cei doi ucenici care se confruntau cu aceleași probleme și au plecat triști din Ierusalim înspre Emaus tocmai în ziua în care trebuiau să fie cei mai fericiți.

Primul lucru ce trebuie să ne amintim pe drumul Emausului e că *El merge alături de tine, chiar dacă tu vrei să te depărtezi de El.* (vv. 13-16) Cei doi ucenici tocmai au trecut prin cele mai triste trei zile din viața lor. Toate speranțele adunate în mai bine de trei ani s-au năruit în aceste trei zile. Erau dezamăgiți de Dumnezeu. Ei care credeau că în sfârșit a venit Mesia, acum ajung să nu mai creadă nimic. Pleacă de la Ierusalim, de lângă Isus și se duc la Emaus.

Pentru mulți dintre noi Emausul este locul în care mergem ca să scăpăm de toate dezamăgirile noastre, de durerile pricinuite de oameni, de împrejurările vieții. **Emausul nostru e locul în care mergem atunci când viața nu mai are nici un sens, slujirea nu-și mai are rostul, dar mai ales locul în care încercăm să scăpăm de dezamăgirea pe care, credem noi, ne-a provocat-o Dumnezeu.** Plecăm undeva să ne lingem rănilor, să uităm de toate și de toți și unii chiar de Dumnezeu. E bine însă să nu uităm că acest Isus de care ne-am depărtat fără temei vrea să meargă alături de noi.

Biblia ne spune că „pe când vorbeau ei și se întrebau, Isus S-a apropiat și mergea pe drum împreună cu ei”. (v. 15) Ori de câte ori ne credem neînțeleși de Dumnezeu, trebuie să ne amintim că Isus a umblat ca și noi pe acest pământ, a suferit mai mult decât noi și știe prin ce trecem. A trecut prin toate stările emoționale prin care și noi trecem și ceea ce este cel mai important: vrea să meargă alături de noi. De fapt, El merge cu noi, dar de multe ori ochii noștri sunt împiedicați să-L vadă.

Un al doilea lucru pe care îl omitem pe drumul Emausului este că *El vrea să ne asculte necazul, cu toate că deja îl*

cunoaște. (vv. 17-24) Isus, deși știa ce anume îi frământa, i-a întrebat care este necazul lor. Era atât de important pentru ei să își spună necazul încât Biblia spune „că s-au oprit”. Trebuiau să-și schimbe tonul vocii. Erau nerăbdători să împărtășească problema lor cu cineva. Oamenii de obicei nu au timp să îți asculte necazul. În societatea în care trăim se plătesc bani pe sesiuni de consiliere pentru ca cineva să îți asculte problema. Isus însă are răbdare și se oprește. Când Isus ne întreabă despre necazul nostru, trebuie să ne oprim și să-i spunem care este acest necaz. Citind spusele celor doi ucenici ne putem identifica în unele ipostaze pe noi înșine:

- + **dezamăgiți de planul lui Dumnezeu – Cum a putut Dumnezeu să îngăduie acest lucru să se întâmple (v. 19)?**
- + **dezgustați de faptele preoților – Cum a fost posibil ca oamenii care trebuiau să înțeleagă lucrarea lui Isus L-au condamnat la moarte (v. 20)? Se pare că încă de pe atunci oamenii aveau nemulțumiri față de pastori, chiar și în ziua de Paște.**
- + **dezorientați de vorbele surorilor – O rază de speranță a fost adusă de femeile ce au văzut mormântul gol, dar cum poți să crezi niște femei care au tendința să exagereze? Cine știe ce halucinații au avut? (vv. 22-23)**
- + **descurajați de investigația fraților – Ioan și Petru au alergat la mormânt și au văzut mormântul gol, dar pe El nu l-au văzut. (v. 24) Oamenii aceștia, deși erau dintre ucenicii Domnului Isus sunt la fel ca toți scepticii de azi, ei nu pot să creadă doar pentru că mormântul este gol, ei au nevoie să-l vadă pe Cel înviat, să se întâlnească cu El.**

Rezumând și parafrazând spusele celor doi parcă îi auzim: „Asta e problema străin! Vezi, noi ne-am săturat! Gata, nu mai vrem să auzim de nimeni și de nimic! Nici de Dumnezeu, nici de pastori, nici de frați și nici de surori! Plecăm de aici la Emaus!”

Dacă te-a prins Sărbătoarea Învierii în una din aceste ipostaze, vino la Isus cu toate aceste frustrări. El le cunoaște, dar cu toate acestea își face timp să le asculte.

După ce le-a ascultat oful, Străinul face ceva la care ei nu se așteptau și anume le ține o predică. Ceea ce ne aduce la următorul lucru de care trebuie să ținem cont pe drumul Emausului: *El vrea să ne explice Scriptura, chiar dacă ni se pare că deja o cunoaștem.* (vv.25-27)

Străinul parcă își depășește atribuțiunile începând predica lui cu o mustrare: „O, nepricepuților și zăbavnici cu inima!” Le reproșează faptul că au o credință selectivă deoarece nu cred **tot** ceea ce scrie Scriptura și, de asemenea, faptul că au o memorie selectivă, uitând că El însuși a profețit că a treia zi va învia. (Marcu 10:33-34)

Este interesant cum noi creștinii avem tendința să selectăm din Scripturi doar ceea ce ne place, lăsând afară unele lucruri vitale. **Este interesant cum, de exemplu, Marea**

Trimitere (Matei 28:19-20) ajunge Marea Omitere! Cum atunci când e vorba de a participa și investi în misiune uităm de promisiunea Domnului că va fi cu noi.

Apoi Străinul a ținut un studiu Biblic cu ei. Îmi pare așa de rău că Luca nu a avut acces la acest studiu. Ce n-aș fi dat să am parte de el. Probabil că și cei doi ucenici au uitat multe din ceea ce Isus le-a spus, dar nu a uitat cum le-a spus, deoarece „le ardea inima în ei”. Era puterea de transformare a Cuvântului! Deși am auzit Cuvântul Domnului poate zeci de ani și ni se pare că îl știm, avem o așa mare nevoie ca El să ni-l explice din nou, pentru a-i înțelege și aplica și mai bine în viața și slujirea noastră.

Apropiindu-se de sfârșitul călătoriei, cei doi insistă ca Isus să intre la ei în casă, de unde concluzionăm că *El vrea să intre în casa noastră, chiar dacă ni se pare că are alte planuri.* (vv. 28-31) Isus nu intră neinvitat la nimeni în casă, deși uneori „se face că vrea să meargă mai departe”. El vrea așa de mult să intre în casa ta! Vrea așa de mult să nu-L lași doar la biserică, ci să faci din El o prezență permanentă în viața ta. Avem nevoie de prezența Lui în casele noastre pentru a rosti binecuvântarea și a frânge pâinea. Tu ai nevoie de Isus ca să rostească binecuvântarea peste casa ta și peste familia ta. Ai nevoie să ducă învierea în casa ta, să aducă viața veșnică în viața ta.

Isus vrea să îți spună: „nu am venit să te scutesc de drumul Emausului, ci am venit să merg cu tine pe același drum”. „Între timp, însă, deschide-ți Biblia, pentru că vreau să-ți vorbesc și să-ți încălzesc inima care ți s-a răcit. Lasă-mă în casa ta pentru că vreau să te hrănesc cu pâinea binecuvântată de Mine, iar apoi vreau să te trimit la Ierusalim cu o misiune clară: *să spui tuturor că am înviat!*”

**DRUMUL SPRE EMAUS
ESTE DRUMUL PE CARE
NE-AM PIERDUT MISIUNEA
SUPREMĂ DIN CAUZA UNEI
OMISIUNI NEFASTE PENTRU
VIAȚA NOASTRĂ DE CREȘTIN
ȘI ANUME PIERDEREA
CREDINȚEI ÎN PUTEREA ȘI
SEMNIFICAȚIA ÎNVIERII LUI
ISUS HRISTOS.**

Odată ce L-am întâlnit pe Hristos cel înviat nu vom mai fi la fel. Din moment ce Isus e viu avem o Vestă importantă de dus tuturor popoarelor. La fel ca și cei doi care au plecat în seara aceleiași zile, realizăm și noi că nu mai avem timp de pierdut. Isus e viu, Evanghelia este adevărată, Dumnezeu își împlinește promisiunile, moartea este învinsă! **Cerul nu mai este o speranță,**

ci o certitudine. De acum încolo nu mai suntem singuri oriunde am merge și nu mai călătorim fără țintă. Pașii noștri sunt direcționați de Dumnezeu, viața noastră are un scop nobil și o misiune precisă! Mesajul nostru pentru omenire nu mai este despre noi și neajunsurile noastre, ci despre Dumnezeu și planul lui pentru omenire.

Întâlnirea cu Isus de pe drumul Emausului ne face să privim problemele noastre din perspectiva lui Dumnezeu. De aceea haideți ca de aceste sărbători să nu omitem cel mai important lucru: conștientizarea și necesitatea prezenței lui Isus Cel Înviat în viața noastră! Această *omisiune* ne va lăsa fără o *misiune* clară a vieții noastre de creștin și va goli de semnificație Sărbătoarea Învierii. Dar Isus este viu și este alături noi în misiunea noastră! ■

MISIUNEA MONDIALĂ ÎN OBIECTIV

PARTEA A DOUA

AUTOR: Valentin Dedu EMAIL: valentin.dedu@gmail.com BLOG: valentindedu.wordpress.com

Mai mulți lideri creștini români cu experiență în lucrarea de misiune răspund la întrebarea: **Ce poate să facă biserica locală pentru misiunea mondială?**

SUBIECTUL MISIUNII este unul sensibil pentru spațiul evanghelic românesc.

Scopul acestei inițiative este să familiarizăm cititorul creștin român cu domeniul vast al misiunii și cu provocările pe care misionarii și toți cei implicați în misiunea transculturală le întâmpină. Totodată, articolul gândit ca un interviu colectiv se dorește un spațiu de colaborare și de implicare pentru crearea unei culturi biblice a misiunii și își propune, în același timp, să trezească în cititori nevoia de implicare conștientă, practică și dedicată, atât în misiunea bisericii locale cât și în misiunea mondială.

ÎN ACEST NUMĂR LA ÎNTREBAREA NOASTRĂ AU RĂSPUNS:

DANIEL BUJENIȚĂ, DIRECTOR DEZVOLTARE AL AGENȚIEI PENTECOSTALE DE MISIUNE EXTERNĂ (APME) ȘI MEMBRU ÎN BORDUL DE CONDUCERE AL CENTRULUI ROMÂN DE STUDII TRANSCULTURALE (CRST).

DUMITRIȚA MILITARU, FOST MISIONAR ÎN ASIA CENTRALĂ, ÎN PREZENT MISIONAR PRINTRE REFUGIAȚII PERSANI ȘI SIRIENI DIN GRECIA.

LIVIU NEAGOE, PASTOR BISERICA BAPTISTĂ STÂNCA, TIMIȘOARA, UN OM CU EXPERIENȚĂ ÎN MISIUNEA PE TERMEN SCURT ÎN AFRICA.

PREOT FLORIN SOARE, PREOT PAROH BISERICA ORTODOXA ROMÂNĂ SF. ATANASIE CEL MARE DIN NAPERVILLE, CHICAGO, ILLINOIS.

Sunt bisericile din România pregătite pentru a susține misiunea mondială.

LIVIU NEAGOE: Toți au primit ceva, și toți ar fi trebuit să își pună darurile în negoț. Unii au reușit, alții nu. Unii nu reușesc din cauza narcisismului sau din cauza gândirii care le spune că nu trebuie să riște nimic, sau din pur egoism sau că nu vor piardă ce li s-a dat.

Amintesc doar un verset: *Dați, dar, cezarului ce este al cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu.* (Marcu 12:17) Am o întrebare. Cine stabilește ce este al cezarului? Cel care dă sau cezarul? Bineînțeles că cezarul.

Nivelul taxelor, ziua plăților și contul unde vor fi virajați banii îl stabilește cezarul. Dacă acest lucru este valabil pentru cezar, atunci e la fel și pentru Dumnezeu. **Dumnezeu are dreptul să stabilească ce îi aparține Lui, unde trebuie dus și cum trebuie dat.**

DANIEL BUJENIȚĂ: Potențialul bisericii evanghelice din România de a acționa în sfera viziunii este foarte mare comparativ cu implicarea pe care o are la ora actuală. Numărul creștinilor evanghelici din România este cel mai numeros, comparativ cu media europeană. **Acest lucru ne vorbește despre potențialul și responsabilitatea bisericilor din România.** Este un potențial uriaș încă neexploatat.

Vorbim despre vreo opt sute de mii de creștini născuți din nou.

DUMITRIȚA MILITARU: Biserica din România poate face foarte multe, însă mai întâi este nevoie de o schimbare de viziune:

- + să devină o biserică biblică (adică misionară);
- + să nu aplice principiile Scripturii selectiv, ci holistic;
- + să investească în tinerii bisericii (să încurajeze implicarea lor în biserica locală și creșterea lor spirituală);
- + să fie o biserică bine informată cu privire la ceea ce face Hristos la nivel mondial;

continuă la p. 10 >>>

ÎN NUMĂRUL URMĂTOR

Din lipsă de spațiu nu am putut reda întreg textul interviurilor, însă vom continua să explorăm subiectul misiunii mondiale în edițiile următoare.

EXISTĂ MAI MULTE FELURI DE MISIUNI SAU DE A FACE MISIUNE ÎN LUME, ÎNSĂ TOATE DIFERENȚELE SE UNESC ÎNTR-UN SINGUR CUVÂNT: IUBIRE. DACĂ MISIUNEA SE FACE DIN IUBIRE ÎNSEAMNĂ CĂ MISIUNEA PLEACĂ DIN INIMA FIECĂRUIA DINTRE NOI SPRE TOȚI CEI DE LÂNGĂ NOI.

FLORIN SOARE
PREOT

CARE ESTE DISTINCȚIA DINTRE MISIUNEA BISERICII ȘI MISIUNEA MONDIALĂ?

BIBLIC – NU AR TREBUI SĂ FIE NICI O DISTINCȚIE! O BISERICĂ BIBLICĂ ESTE O BISERICĂ MISIONALĂ (IMPLICATĂ ÎN MISIUNEA MONDIALĂ, ADICĂ IMPLICATĂ ÎN RĂSPÂNDIREA EVANGHELIEI ȘI ÎN ALTE CULTURI). NU EXISTĂ NICIO DEFINIȚIE BIBLICĂ A UNEI BISERICI NEMISIONARE.

DUMITRIȚA MILITARU
MISIONAR

- + să se roage regulat și specific pentru misionari și nevoile lor;
- + să familiarizeze biserica în privința lucrărilor de misiune/ misionari străini și romani, actuali și din contextul istoric internațional;
- + să prezinte bisericii modalități practice de împlinire a nevoilor unor proiecte misionare;
- + să invite misionari să prezinte viziunea și lucrarea lor;
- + să facă o prioritate (și nu o excepție) din nevoile misiunii mondiale.

FLORIN SOARE: Biserica locală are această datorie sfântă în primul rând de a-și descoperi oamenii dispuși

DACĂ FIECARE MEMBRU DIN TRUPUL LUI HRISTOS VA CONTRIBUI LA EVANGHELIZAREA LUMII SE VOR SCHIMBA STATISTICILE.

DANIEL BUJENIȚĂ

să își trăiască viața ca misionari ai Evangheliei lui Hristos, iar în al doilea rând și, la fel de important, să caute să își sprijine logistic, financiar și spiritual membrii plecați în câmpul de misiune. Pentru că odată plecat în misiune, biserica locală trăiește o mare responsabilitate: o responsabilitate a Cuvântului Evangheliei, iar în simț practic comunitatea locală devine responsabilă pe alte două planuri: devine responsabilă pentru misionarul care a renunțat la tot, pentru ca în numele lui Hristos le arate „Calea, Adevărul și Viața” celor care „trăiau în întuneric”, iar într-un mod extins devine responsabilă pentru cei cu care misionarul intră în contact. O responsabilitate a rugăciunii și a iubirii.

Cum poate o biserică locală să devină o biserică centrată pe misiune?

DANIEL BUJENIȚĂ: Poate părea simplist, însă se începe cu **rugăciune**. Rugăciune pentru misiune, pentru misionari... Când ne rugăm pentru un anumit lucru, inima noastră se schimbă în acea direcție.

Disponibilitate. Când cineva nu este disponibil, nu poate fi folosit de Dumnezeu. Citim în Fapte 13 că biserica din Antiohia și Pavel au dovedit disponibilitate. Dacă nu există disponibilitate nu se poate face nimic.

Deschidere. Expunerea la o învățătură corectă despre misiune este esențială.

Care este rolul credinciosului în misiunea mondială?

FLORIN SOARE: Primul pas în implicarea misionară este să te cunoști pe tine însuși, să îți descoperi nu

meseria, ci talantul din tine. De cele mai multe ori, profesioniștii dintr-un domeniu sau altul își descoperă valențe pe care le pot pune în slujba celuilalt, iar acele valențe pot fi cu totul diferite față de profesia de zi cu zi. Pasul următor este descoperirea și cunoașterea aproapelui tău.

DANIEL BUJENIȚĂ: Cum ne putem implica? Nu toți sunt chemați să plece pe câmpul de misiune, dar toți trebuie să fie parte la misiunea lui Dumnezeu, fie prin susținere în rugăciune, prin încurajarea, mobilizarea și pregătirea altora pentru misiune și, desigur, prin susținere financiară.

Care sunt cauzele neimplicării bisericii locale în misiune?

DANIEL BUJENIȚĂ: Cauzele sunt multiple. Unele sunt declarațiile, altele sunt faptele.

Isus a zis „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile.” Expresia în limba greacă este *πάντα τὰ ἔθνη* – „din toate etniile”. Conform etnologicilor și antropologilor se spune că sunt 14000 de grupuri etnice în lume, iar 6700 dintre acestea nu au auzit niciodată Evanghelia. Dacă vorbim de țări și națiuni vorbim în termeni diferiți, inclusiv de cei biblici.

Când vorbim de **misiunea transculturală**, de asemenea avem probleme cu înțelegerea conceptului. Paradigma pe care o au liderii e una care trunchiază adevărul Scripturii. Când Isus spune: Voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.” (Faptele apostolilor 1:8) Pentru mulți, misiunea se rezumă la Ierusalimul, Iudeea și Samaria lor. „Marginile pământului” nu sunt considerate un mandat divin. Scriptura nu spune: „Când veți termina de evanghelizat Ierusalimul mergeți în Iudeea, apoi mergeți în Samaria și abia apoi la marginile pământului...” Înțelegerea corectă a acestui verset presupune asumarea misiunii „în același timp” în Ierusalim, Iudeea și Samaria. O biserică sănătoasă și un creștin matur trebuie să fie implicat în toate cele patru dimensiuni ale slujirii creștine: dimensiunea locală, zonală, națională și transculturală.

DUMITRIȚA MILITARU: Marea Trimitere înseamnă misiune mondială = facerea de ucenici din toate neamurile (al tău, local și în toate celelalte, transcultural). Biblic, Marea Trimitere nu poate fi văzută altfel. ■

MOARTE ÎN VESMÂNTATĂ ÎN ALB

Noaptea era adâncă, cenușiul ei prelung a înghițit sufletele cu răceala infernului, sleite de frumusețea și speranța Absolutului. În obscuritatea demonică, oamenii erau pecetluiți cu moarte veșnică. Inima de Tată bătea cu durere și lacrimi pentru omenire, astfel și-a trimis Fiul, Unicul, Preaiubitul, lumina ochilor Lui pentru mine și pentru tine, suflete care mergeau spre o moarte veșnică, fără drum de întoarcere.

Soluția era atât de dureroasă: să îl trimită pe Isus pe Pământ, să se nască și mai apoi să moară pentru omenire, pentru ca noi să avem acces direct la Tatăl. S-a născut Isus în Betleem, nu era loc pentru El, a fost încălzit de vacile din ieslea unde Maria L-a născut. Atât de dureros și de trist! A crescut și a fost respins de poporul Lui, părăsit de ucenici în cele mai cumplite momente. Este atât de trist și dureros, așa-i? Dar Dumnezeu vedea binele care se ascundea în spatele tuturor circumstanțelor dureroase, fără de sens și fără de logică. Isus a murit. Lacrimi, durere. Toți credeau că El este Mesia ce urma să vină, să aducă salvarea. Oare să se fi înșelat cu toții?

Plini de teamă, fără speranță și foarte triști, apare Isus în mijlocul lor: „Nu vă temeți, Eu sunt!” Salvarea a fost scrisă cu litere de aur de mâna Divinului, acolo pe Cruce, prin Isus, care a purtat mizeriile, falimentul, bolile și păcatele noastre. Cenușiul persistent a fost rupt de peste omenire. El a murit ca noi, astăzi, să avem viață din belșug, ca râuri de apă vie să curgă din inimile noastre. Suntem preaiubiții Lui, prețioși și săpați în mâinile Lui.

Nu este după merite, pentru că nimeni nu merită nimic și nimeni nu este mai bun

decât altcineva cu absolut nimic, ci este vorba despre dragostea lui Dumnezeu pentru noi. El ne-a iubit întâi: *Prin aceasta a fost arătată dragostea lui Dumnezeu între noi: Dumnezeu L-a trimis în lume pe singurul Său Fiul, ca să trăim prin El.* (1 Ioan 4:9 - NTR)

Dragostea lui Isus Hristos este fascinantă: iartă fiecare cădere, înțelege slăbiciunile, rabdă fiecare răzvrătire și încăpățănare care înăbușă toată frumusețea; suferă egoismul, mândria și răutatea careucid sclipirile Lui din noi; întoarce totul spre binele nostru și mereu șoapta Lui ne învăluie inima cu prezența plină de blândețe și îngăduință. Atunci când pare că totul s-a prăbușit în jurul nostru: „Tu nu pricepi acum ce fac Eu, dar vei înțelege mai târziu.” (Ioan 13:7) Pentru toate acestea El a suferit, a fost părăsit, a fost bătut și batjocorit, a murit pentru ca dragostea Lui fascinantă să ne poarte prin lumea de lacrimi, trasându-ne un drum în nemurire.

Acea Cruce veche, bătrână, luată în derâdere de mulți mă atrage mereu și mereu, într-un mod neobișnuit și neînțeles, pentru că acolo, la Cruce, viața mea a căpătat sens prin Isus Hristos! ■

AUTOR: Ramona Ciobanu, fost misionar în Africa și biruitoare în lupta cu cancerul. În 2014 a publicat cartea *Foițe de suflet*.

CUNUNA VIEȚII: O CHESTIUNE DE VIAȚĂ ȘI DE MOARTE SAU DOAR O RĂSPĂLĂTIRE?

AUTOR: Ileana-Ina Hrișcă DIRECTOR EXECUTIV academic la Centrul Român de Studii Transculturale, Agigea, Constanța, România

FII CREDINCIOS PÂNĂ LA MOARTE ȘI-ȚI VOI DA CUNUNA VIEȚII!
APOCALIPSA 2:10

UN STUDIU ATENT ASUPRA CELOR ȘAPTE BISERICI MENȚIONATE ÎN APOCALIPSA 2-3 AR TREBUI SĂ FIE PENTRU FIECARE CREȘTIN O MOTIVAȚIE SUFICIENTĂ pentru a trăi în lumea aceasta ca un biruator, știind că-și poate încheia viața în așteptarea promisiunilor menționate de Însuși Hristos, începând cu invitația de a mânca din pomul vieții (Apocalipsa 2:7) și finalizând cu așezarea sa împreună cu Hristos pe scaunul Său de domnie (Apocalipsa 3:22). Singurul lucru pe care trebuie să-l aibă în vedere omul născut din nou este să citească și să respecte „termenii și condițiile” în baza cărora se oferă aceste răsplătituri.

Un ateu afirma odată că creștinii sunt asemenea clienților care achiziționează diferite bunuri de pe internet sau fac împrumuturi la bănci, iar când ajung la rubrica „termeni și condiții” nu-și pierd vremea să citească zeci de pagini cu informații, pentru că scopul lor este să obțină produsul de care sunt interesați, de aceea confirmă imediat „accept”. Mulți creștini au dat „accept” invitației de a-L primi în inimă pe Hristos, chemării de a-L vesti pe Hristos printre națiuni, oportunității de a sponsoriza un misionar într-o țară neatinsă cu Evanghelia, dar nu au reperatele cele mai sănătoase de a sluji în acord cu decizia pe care au luat-o. Regretabil este faptul că unii chiar s-au oprit pe parcurs, pentru că nu au citit „termenii și condițiile” și s-au lăsat ușor atrași de alte oferte. Însă, nu trebuie să fie așa, stimați cititori! Hristos a făcut tot ce i-a stat în putință ca Mireasa Lui să fie bine informată și pregătită pentru întâmpinarea Sa.

Scrisoarea din Apocalipsa 2:8-11 este adresată bisericii din Smirna, care reprezintă biserica prigonită din orice secol și credinciosul persecutat din orice context cultural. În limba greacă, Smirna înseamnă „amar” sau „amărăciune”. O expresie în limba engleză spune că „the trials of life can

make you bitter or better”. Încercările care au venit asupra credincioșilor din Smirna se pare că i-a făcut mai buni. Ce se poate spune despre tine în urma încercărilor? Cumva devii mai plin de amărăciune?

Înainte să sfătuiască și înainte să facă promisiuni, Domnul Isus are în vedere să se prezinte bisericii din Smirna ca fiind *Cel dintâi și Cel de pe urmă, Cel ce a murit și a înviat*. (v. 8) Auzind aceste cuvinte, acei credincioși aflați în mijlocul problemelor, batjocurii și prigoanei, primesc o adevărată mângâiere, pentru că Hristos le vorbește acum de pe celălalt mal. Isus se prezintă ca o dovadă de netăgăduit a faptului că viața este mai puternică decât moartea și că moartea este urmată de înviere.

Interesant este faptul că Hristos, deși-i iubește pe credincioșii Lui, nu intervine pentru a-i scuti de încercări sau pentru a pune capăt batjocurii și suferinței, ci dimpotrivă, El menționează că scopul acestor necazuri este *ca să vă încerce*. (v. 10) Însă, în acest peisaj, Hristos nu vorbește detașat. El știe ce este trădarea din grădina Ghetsimani, judecata nedreaptă din Gabata, batjocura și răstignirea de la Golgota. Prin propriul Său exemplu, **Isus ne transmite că și pentru noi este posibil să ieșim biruitori prin încercări.**

Beniamin Fărăgău, în cartea sa intitulată *Apocalipsa și Doctrina Bisericii*, afirmă că:

„Isus Hristos și-a continuat drumul spre cruce tocmai din pricina planului lui Dumnezeu, în care El avea rolul principal. Fără moartea și învierea Lui, nu ar fi existat mântuire pentru descendenții lui Adam. Acesta este motivul pentru care, în Ghetsimani, Hristos a avut puterea să se plece în fața voinței lui Dumnezeu pentru a vedea împlinite planurile Lui: «Tată, dacă este cu putință, depărtează de la Mine paharul acesta! Totuși, nu cum voiesc Eu, ci cum vrei Tu!», (Mat. 26:39). [...] Fără moartea și învierea Domnului Isus Hristos, onoarea și neprihănirea lui Dumnezeu nu ar fi fost apărute, iar faptul că Dumnezeu trecuse păcatele cu

vederea în vremea îndelungii Lui răbdări, L-ar fi încărcat cu vinovăție. Hristos a murit pentru ca Dumnezeu să se arate neprihănit și totuși să socotească neprihăniți pe toți aceia care cred în Isus Hristos. Deci, suferințele lui Isus Hristos, moartea și învierea Lui au o rezonanță cosmică unică. Fără moarte nu ar fi fost nici înviere. Mai mult însă, *fără moartea Lui nu ar exista nici nădejdea învierii noastre.*"

Prețul de a-L urma și sluji pe Hristos nu vine nici pentru noi în „valute” mai ieftine. Și nu vorbim aici despre un preț financiar, deși biserica din Smirna era afectată și pe plan economic. Domnul îi știa „sărăcia”, dar în ciuda acesteia, biserica din Smirna era bogată spiritual în neprihănire, nădejde, curăția cugetului, fapte bune (1 Petru 3:14-17), având *tot felul de binecuvântări duhovnicești în locurile cerești* (Efeseni 1:3). Acestea sunt valori ce nu se pot cumpăra cu bani, iar mulți creștini nu le au. Maria Teresa obișnuia să spună că „sărăcia se exprimă în diferite forme”, scoțând în evidență faptul că sărăcia inimii și a duhului este cu mult mai gravă decât sărăcia din portofel.

Însă, în lista de „termeni și condiții”, Isus a inclus următoarele: *vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor; oamenii vă vor da în judecata soboarelor; vă vor bate în sinagogile lor; din pricina Mea veți fi duși înaintea dregătorilor și înaintea împăraților; fratele va da la moarte pe fratele său și tatăl pe copilul său; veți fi urâți de toți, din pricina Numelui Meu; dar cine va răbda până la sfârșit va fi mântuit.* (Matei 10:16-22)

Analizând acest drum care-l poartă pe creștin prin valea suferinței, îmi vin în minte versurile cântării „Drumul spre cer”, prin care autorul subliniază că deși nu este ușor, este frumos: *Drumul spre cer este plin deseori / Cu spini și lacrimi în loc de flori / Să-naintezi pe el, nu e ușor / Drumul spre cer trece prin Golgota / Este îngust dar e drept nu uita / Și e frumos când pornește / Din inima ta!*

Într-un articol intitulat *Riscul credinței*¹, autorii Andrew Black și Craig Bird au publicat o listă progresivă a formelor prin care creștinii sunt persecutați pentru credința lor, pe primul loc fiind dezaprobarea, apoi ridiculizarea, presiunea de a se conforma valorilor comunității, pierderea oportunităților de a studia, sancțiuni financiare, creștinul este evitat de ceilalți, îndepărtat din comunitate, dat afară de la locul de muncă, i se confiscă locuința, ulterior se ajunge la abuz fizic, violență de grup, hărțuire din partea autorităților, răpire, muncă silită, închisoare, tortură, iar în cele din urmă se ajunge la ucidere sau executare.

Privind la un astfel de traseu al vieții, „cu spini și lacrimi în loc de flori”, Însuși Hristos trage cortina care desparte vremelnicia de veșnicie și-i poruncește creștinului: *Fii credincios până la moarte*, adăugând promisiunea, *și-ți voi da cununa vieții*. (v. 10) **Accentul cade pe credincioșie, nu pe succes.** Profesorul Keith Krell, într-un articol intitulat *Până la moarte!*², afirmă faptul că „Isus merge până acolo încât ne cere să fim credincioși până la moarte. Asta înseamnă că nu există limită pentru credincioșia noastră față de Hristos. Nu putem merge *prea departe* în această privință. Prin urmare, proverbul: «o persoană nu-i pregătită să trăiască până nu-i pregătită să moară» își găsește relevanța în acest

context. Ești tu gata să mori pentru Hristos? Dacă El ți-ar oferi privilegiul de a suferi până la acest nivel, ai fi gata să-l accepți?” Ca la orice competiție, decernarea marelui premiu are loc doar după ce concurenții au trecut probele pentru care s-au înrolat în acel concurs. De aceea, credincioșia până la moarte va fi răsplătită prin cununa vieții.

Deși mulți teologi privesc această cunună ca fiind cununa unui învingător, ca fiind doar o răsplătire, Benjamin Fărăgău subliniază faptul că spre deosebire de celelalte biserici din Apocalipsa, care primesc atenționări, biserica din Smirna primește o dublă promisiune: *Fii credincios până la moarte și-ți voi da cununa vieții*, (v. 10) și *cel ce va birui nicidecum nu va fi vătămat de moartea a doua* (v. 11), drept pentru care despre cununa vieții propune o abordare care merită luată în considerare: „Nu cumva «cununa vieții» face referire la mai mult decât la o răsplată? Se poate vorbi despre grade de răsplătire, însă nu se poate vorbi despre grade de vătămare, când în discuție intră «moartea a doua». Astfel, cununa vieții este rezervată tuturor celor credincioși.

CUNUNA VIEȚII ESTE REZERVATĂ TUTUROR CELOR CREDINCIOȘI. EA REPREZINTĂ ACEA VIAȚĂ CARE ESTE MAI TARE DECÂT MOARTEA, ESTE VIAȚA PE CARE O OFERĂ HRISTOS TUTUROR CELOR CARE CRED ÎN EL.

Ea reprezintă acea viață care este mai tare decât moartea, este viața pe care o oferă Hristos tuturor celor care cred în El. [...] Ca unul care a fost mort și a înviat (Apocalipsa 2:8), fiind «Cel întâi născut dintre cei morți» (Coloseni 1:18), ca Unul care poartă deja cununa vieții, ca Unul care ține „cheile morții și ale Locuinței morților” (Apocalipsa 1:18), Hristos cunoaște valoarea promisiunii făcute bisericii Lui!”

Încă din timpul vieții Sale, Domnul Isus afirma faptul că doar *cine va răbda până la sfârșit va fi mântuit* (Matei 24:13). Deși caracterul inevitabil al suferinței este anunțat prin avertismente repetate în Scriptură, precum faptul că *în Împărăția lui Dumnezeu trebuie să intrăm prin multe necazuri* (Fapte 14:22) despre care *știm singuri că suntem rânduiți* (1 Tesaloniceni 3:3), la încheierea scrisorii către biserica din Smirna, Isus pune punct final suferinței prin promisiunea că: *Cel ce va birui nicidecum nu va fi vătămat de a doua moarte!* (Apocalipsa 2:11) Iar aceasta a fost și tângirea apostolului Pavel, care scria filipenilor: *Să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui și părășia suferințelor Lui și să mă fac asemenea cu moartea Lui, și să ajung astfel, cu orice chip, la învierea cea aleasă dintre cei morți.* (Filipeni 3:10-11, BD). Așadar, în călătoria spre rai, cine este gata să accepte „termenii și condițiile” despre care am vorbit mai sus? Eu sunt! Tu ești? ■

NOTE

1 Andrew Black și Craig Bird, “The Risk of Faith”, *Faith Works* (July/August 1999), pp. 17-20; source: Robert Garret, Southwestern Baptist Theological Seminary.

2 Krell Keith, “To The Death! (Revelation 2:8-11)”, *Bible*. Org, last modified 2017, accessed March 2, 2017, <https://bible.org/seriespage/7-death-revelation-28-11>.

CU SAU FĂRĂ BISERICĂ?

AUTOR: Rev. Ilie U. Tomuța DIRECTOR Genesis Mission

BISERICA ESTE CEL MAI DE PREȚ DAR PE CARE DUMNEZEU L-A FĂCUT LUMII NOASTRE PRIN ISUS HRISTOS. EL VREA SĂ NE UNIM CU EA PROMIȚÂNDU-I SOLEMN CA O VOM SLUII CU PREZENȚA, SACRIFICIUL, ZELUL, DĂRNICIA, RĂBDAREA ȘI DRAGOSTEA NOASTRĂ. CA SĂ FIM CREDINCIOȘI DOMNULUI ISUS HRISTOS, TREBUIE SĂ FIM CREDINCIOȘI BISERICII, CARE-L REPREZINTĂ.

- AUTOR NECUNOSCUT

Trăim într-o lume zbuciumată, într-o lume în care oamenii suferă și se zbat ca să poată depăși temerile zilnice. Omenirea se întreabă dacă mai există vreun loc în care să mai lăsăm din bagajele vieții. Căutăm un loc din care să vedem lumea cu alți ochi, un loc cu o deplină siguranță. Trecem zilnic pe lângă acel loc fără să ne dăm seama că acolo poate fi singura noastră speranță. Acel loc este Biserica.

CÂND VORBIM DESPRE BISERICĂ AVEM TENDINȚA SĂ ÎNTREBĂM: este Penticostală, Ortodoxă, Catolică, Baptistă, Creștină după Evanghelie, Luterană, Prezbiteriană etc.? Mesajul actual nu face aluzie la nici una din acestea, ci la Biserica ca instituție inițiată de Dumnezeu, în care intri numai dacă recunoști că ești total nevrednic. În Biserica lui Isus Hristos, nimeni nu poate deveni membru datorită faptelor sale. Biserica este locul unde păcătoșii pot primi iertarea, locul unde cei deprimați, frustrați și dezorientați pot găsi dragoste, acceptare, ajutor, speranță, precum și călăuzire în viața aceasta atât de vremelnică. Vorbind despre Biserica, unii din noi avem păreri bune sau mai puțin bune, iar unii chiar rele. Asta însă nu va schimba nimic din ceea ce a inițiat Dumnezeu ca ea să fie.

Era o zi de duminică când oamenii se întorceau acasă de la biserică. Un bătrânel se întorcea și el cu pași mărunți spre casă. Era unul dintre vecinii părinților mei. L-am salutat respectuos, și pentru a intra în vorba cu el l-am întrebat: „Veniți de la biserică?” S-a oprit, luând-și pălăria de pe cap în semn de respect, m-a privit în ochi și mi-a zis: „DE LA SFÂNTA BISERICĂ”. Era un om trecut prin viață, care voia să spună cum este biserica pentru el. M-am despărțit de el marcat de cele afirmate. Cu toate că orașele sunt ticsite de biserici, oamenilor le este foarte greu să meargă la biserică sau să aleagă una pe care să o frecventeze și să devină membru. Toți căutăm biserica perfectă și spunem că nu o găsim. Cărei biserici să mă alătur? – se întreabă cei mai mulți.

Când celebrul predicator Charles Haddon Spurgeon a fost întrebat de o doamnă despre biserica perfectă, el a

răspuns: „Eu nu am găsit-o doamnă. După știința mea Biserica perfectă va fi doar în cer. Dar dacă dumneata ai găsit-o, nu rămâne în ea pentru că s-ar putea să o strici.”

Avem biserici uriașe, impunătoare, programe de cea mai înaltă tehnică, formații, orchestre, fanfare și multe alte lucruri care sunt de dorit să le aibă fiecare biserică. Cu toate acestea, oamenii sunt în căutare de altceva. Oamenii vor să vadă Biserica unde-L pot întâlni pe Isus și nu un Isus doar răstignit cum găsim scris pe pereții unor biserici. Oamenii caută o Biserică unde să-L poată vedea pe Isus viu, unde să-și hrănească sufletul obosit de forfota lumii. Biserica este un loc în care oamenii pot să-și potolească foamea și setea sufletească.

Veneția este orașul porumbeilor. Cei mai mulți se află în jurul bisericii San Marcu. Interesant este că ori de câte ori sună la amiaza clopotul cel mare al bisericii, porumbeii se strâng din toate colțurile orașului, cu miile, și se adăpostesc în turlele catedralei. „Uite ce lucru extraordinar!” a exclamat un turist. La chemarea clopotului, porumbeii se strâng la biserică, de parcă ar fi creștini foarte evlavioși... Ei ascultă chemarea clopotelor mai mult decât oamenii. „Stai puțin...” a răspuns un localnic din acea zonă. „Strângerea porumbeilor când se trage clopotul de amiază are un tâlc. Atunci li se dă porumbeilor de mâncare...”

De ce nu vin oamenii la Biserica? Este simplu. Nu clopotele sunt de vină, ci faptul că bisericile nu mai oferă oamenilor hrana spirituală, hrana sănătoasă prin care să crească spiritual. Avem biserici cu clopote și fără clopote, cu celebrități, slujitori cu piepturile pline de medalii, dar fără cicatrici. Avem biserici de tot felul prin care să atragem lumea pentru a-i prezenta

spectacole. Atârnam pe pereții bisericilor versete din Scriptură pe care le ciuntim. „Noi predicăm pe Isus Hristos cel răstignit.” Lumea este sătulă de un Hristos răstignit. Îl au legat de lănțisorul de la gât, îl au gravat pe brelocul de chei, îl au atârnat pe pereții casei lor, însă oamenii au nevoie de Isus cel înviat dintre cei morți.

Un om, care a inițiat o nouă religie, a venit la marele diplomat și om de stat francez Charles Maurice de Talleyrand-Périgord și i s-a plâns acestuia de faptul că nu reușește să convertească oameni la religia lui. „Ce să fac?” a întrebat el. Talleyrand i-a răspuns: „Eu ți-as recomanda să aranjezi să fii crucificat, dar asigură-te că vei reuși să înviei a treia zi!”

Lumea este în căutare de un Isus viu și nicidecum de celebrități.

Un băiat a văzut steaguri în biserică. El a întrebat pe cineva din conducerea bisericii: „De ce erau steagurile acolo?” Răspunsul a fost: „O, dragul meu, sunt pentru cei care au murit în timpul serviciului” (service în engleză poate fi tradus atât prin serviciu, slujire, cât și prin serviciu divin). Băiatul mirat a întrebat apoi foarte serios: „Au murit în timpul serviciului de dimineață sau în timpul serviciului de seară?”

Dragul meu, tu ai o biserică? Cum arată ea? Aceste întrebări trebuie luate în cel mai serios mod, pentru că de răspunsul pe care îl dai depinde viața ta de fiecare zi sau chiar veșnicia. Dacă până acum ai neglijat Biserica, oprește-te și ia hotărâri noi. Nu mai sta departe de ea. Probabil că Diavolul îți va spune că ești prea sărac ca să mergi la biserică. Nu uita că la biserică nu ai nevoie de bilet de intrare. Poate te crezi prea bogat? Venind la biserică vei avea ocazia să îi mulțumești lui Dumnezeu pentru toate lucrurile pe care le-ai primit.

Se întâmplă să plouă chiar atunci când dorești să mergi la biserică? La serviciu mergi însă fără să îți pui problema condițiilor meteo. Poate spui că e prea cald. Dar și acasă e tot cald. Poate zici că e prea frig. Nu uita că în biserică este o atmosferă călduroasă. Ai copii mici? Ce-ar fi dacă nu i-ai mai avea? Nu-ți place de pastor? Nu uita că și el este om ca și tine. Ai o slujbă grea și ești obosit. Cum ar fi viața fără locul tău de muncă? Ți se pare că în biserică sunt ipocriți? Dacă vii să te rogi pentru ei, vei scăpa de ei. Lista ta poate continua la nesfârșit.

Nimeni din cei care și-au predat viața cu adevărat lui Dumnezeu nu au neglijat biserica. De ce ai face-o tu?

Poate te întrebi: Care sunt criteriile după care poți cunoaște dacă o biserică e vie sau nu.

Iată doar câteva din ele:

- + în bisericile vii, oamenii își aduc Bibliile cu ei, în bisericile moarte oamenii și le lasă acasă;
- + bisericile vii sunt pline de laude la adresa lui Dumnezeu, bisericile moarte sunt apatice și fără viață;
- + bisericile vii înaintează în credință, cele moarte stagnează;
- + bisericile vii fac misiune câștigând oameni pentru Hristos, bisericile moarte sunt anti-misiune;
- + bisericile vii sunt interesate în a sluji pe cei din jur, bisericile moarte nu sunt interesate decât de ele;
- + bisericile vii iubesc rugăciunea, bisericile moarte au foarte puțin timp de rugăciune;
- + bisericile vii pun accentul pe studierea Scripturii, bisericile moarte nu încurajează oamenii să studieze Scriptura;
- + bisericile vii cresc vertiginos, bisericile moarte descresc.

Ce biserică vei alege oare? Dumnezeu îți oferă șansa să alegi una în care Hristos este viu. Mă rog ca Dumnezeu să-ți fie călăuză în alegerea pe care ești chemat să o faci.

Nu poți fi cu adevărat creștin fără biserică. ■

Vestind Evanghelia prin unde radio

SEBASTIAN ȘMALBERGER, EDITOR, DJ,
OPERATOR SUNET, RADIO VOCEA EVANGHELIEI CONSTANȚA

Satisfacția de a ști că ceea ce faci este plăcut Domnului, a te simți util pentru Împărăția lui Dumnezeu, a ști că locul unde te afli este plănuț de El, pot spune că aceasta este motivația pentru care Îl slujesc eu pe Dumnezeu.

Mă numesc Sebastian Șmalberger, am 34 de ani și, în urma unor probleme de sănătate apărute la vârsta de aproximativ o lună, sufăr de ceea ce se numește tetrapareză spastică. Dar Dumnezeu mă iubește așa de mult, iar eu simt asta în fiecare zi! Conform afirmațiilor medicilor, eu ar fi trebuit să fiu mort înainte să împlinesc o lună de viață sau să devin o legumă, dar acestea au fost doar spusele medicilor, nu și ale lui Dumnezeu.

Planul Lui pentru mine a fost ca eu să trăiesc și să Îl aduc Lui slavă. Fac acest lucru lucrând voluntar la Radio Vocea Evangheliei Constanța și aducând celor din jurul meu puțină bucurie prin unde radio. Scopul meu pe acest pământ este de a-L glorifica pe El, cât voi trăi, așa cum sunt!

O lucrare așa de importantă ca aceea de la Radio necesită multă responsabilitate, și lucrând acolo Dumnezeu m-a împuternicit să Îl slujesc cu ce pot, iar El S-a îngrijit de toate aspectele vieții mele.

Chiar dacă poate pentru unii oameni sunt un vas mai „slab”, eu nu mă consider așa, ci știu că sunt un vas special în ochii Lui. Am înțeles că și bolnav fiind, viața cu El este o binecuvântare.

Dumnezeu ne-a chemat pe fiecare la o lucrare. „Duceți-vă în toata lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.” (Marcu 16:15) Aceasta este o poruncă pentru noi toți, chiar și pentru mine!

Mă gândeam adesea la acest verset și mă întrebam: „Oare este și pentru viața

mea?” De multe ori, Dumnezeu ne scoate în cale anumite oportunități pe care noi putem să le acceptăm sau să le refuzăm. Dumnezeu mi-a deschis calea către Radio Vocea Evangheliei într-un moment cheie: cântam în cor și mă ocupam de proiectat cântările care se cântau în timpul slujbei de biserică și credeam că pentru un băiat cu handicap locomotor și de vorbire este de ajuns. Totuși, eram deschis la surprize din partea Domnului. Trecând anii (9 ani de când sunt implicat la RVE Constanța), am înțeles că versetul de mai sus mi se aplică și mie. Pot spune că lucrând la Radio, Domnul mi-a răspuns la întrebare... Da, acest verset este și pentru mine!

Și eu vestesc zilnic Evanghelia, doar că nu prin vorbe, ci prin unde radio, prin tot ceea ce transmit pe radio: melodii creștine, meditații, emisiuni cu temă creștină, poezii sau predici. Dumnezeu m-a ajutat ca prin această lucrare, să fiu util Împărăției Lui.

Fie că se ascultă acasă, la serviciu sau în mașină, Radio Vocea Evangheliei poate fi un răspuns la întrebările ascultătorilor. Așa cum Dumnezeu mi-a răspuns mie, tot așa Dumnezeu poate răspunde printr-o predică, prin cântare sau printr-o poezie, inimilor care caută răspunsuri. Radio Vocea Evangheliei Constanța se poate asculta pe frecvența 104,4 FM, între orele 14:00-19:00 și non-stop online.

Doamne, ajută-mă ca tot ceea ce fac să fac pentru Tine și să îmi împlinesc scopul pe acest pământ! Așa, voi ști că Tu ești mândru de mine!

Prin El sunt totul, fără El sunt nimic...

Vă doresc ca Sărbătoarea Învierii Domnului să vă transmită câtă iubire a purtat și încă mai poartă pentru noi oamenii, iar Marea Sa Trimitere spre a propovădui Evanghelia la orice făptură să miște inima dumneavoastră astfel încât să Îl propovăduiți tot mai mult pe El! ■

ÎNVIEREA LUI HRISTOS

MOTIVAȚIA MISIONARULUI

AUTOR: Șmalberger Gabriel
DECAN academic la Centrul Român
de Studii Transculturale, Agigea,
Constanța, România

Conștient sau inconștient, majoritatea creștinilor de orice confesiune, oferă în cor aproximativ același răspuns, însă nu știm exact ce trăiri ascunde el, în sufletul celor care au fost surprinși de urare. Nădăjduiesc că este un indiciu al credinței că, DA, Hristos chiar a înviat.

Dacă am putea să ne întoarcem în timp, la ziua când Domnul Isus a înviat și să transmitem acest salut ucenicilor ferecați în încăpere de frica iudeilor (Ioan 20:19), înainte ca Domnul să li se arate, cel mai probabil că nu am primi reacții foarte pozitive, ci din contră, am asista la evidențe ale confuziei, necredinței, deznădejzii provocate

Sunt foarte convins că în viața ta, cu precădere în perioada Sărbătorilor de Paște, ai auzit salutul creștinesc: „Hristos a înviat!”, de nenumărate ori. Dacă ești o persoană care crede în existența Trinității sunt aproape convins că la salutul amintit, ai răspuns imediat: „Adevărat a înviat” sau „Adevărat că e viu”.

de cineva care îți pune degetul pe rană. Nu la fel au stat lucrurile după ce Domnul Isus li s-a descoperit și le-a îndepărtat toate dubiile. După acel moment speranța a reînceput să se înfiripeze în inimile celor întristați.

Gândiți-vă doar la exemplul lui Petru. După lepădarea sa de Hristos, multe lacrimi au curs, care trădau stări contradictorii: când disperarea, când dezamăgirea și amărăciunea, chiar și teama de un viitor incert, în care Isus Hristos nu se mai întrezărea (Luca 22:61-62). La momentul acela,

**„FĂRĂ ÎNVIERE TOTUL AR FI
ÎN VAN ȘI NU AR EXISTA NICI
UN MOTIV PENTRU CARE EU
AR TREBUI SĂ FIU ÎN ACEST
CONTEXT.”**

**MARIANA B. — MISIONARĂ ÎN NORDUL
AFRICII**

destinul măreț pe care Hristos îl profețise pentru viața lui Simon (Matei 16:18-19) se destrămasese și părea că s-a transformat în praf și pulbere. Nimic nu mai avea sens. Însă, apariția lui Hristos cel înviat, l-a făcut pe cel deznădăjduit să vadă din nou „luminița de la capătul tunelului” și să înceapă să sperie că poate totuși, nu este totul pierdut. De la acest episod și până la momentul în care Petru le predica mulțimilor strânse la Ierusalim pentru sărbătoarea Cincizecimii se petrec transformări uluitoare în viața urmașului lui Hristos. Parcă nici nu ne vine să credem că o persoană poate avea parte de o așa mare transformare, și totuși puterea lui Dumnezeu este generatoare de miracole.

Ce rol a avut Învierea lui Hristos în peisajul vieții lui Petru? Este un verset în Romani 6:4 care spune: *Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă.* Este memorabil cum pentru cel care își unește destinul cu al Domnului, prin credință, beneficiază într-un mod spiritual de același destin ca al Lui. Petru a avut șansa să experimenteze moartea și îngroparea vechiului „eu” și prin puterea învierii să capete nașterea din nou și efectele ei în toate aspectele vieții (1 Petru 1:3). Cel care predica „plin de Duhul Sfânt” și cu „îndrăzneală” în fața noroadelor nu mai era Simon Petru, ci „noul” Petru, care avusese parte de o lucrare deplină ce purta ca marcă, puterea învierii lui Hristos și a pogorării Duhului Sfânt.

Nu-i de mirare că majoritatea cuvântărilor lui Petru din cartea Faptelor Apostolilor, dar și epistolele sale, au amprenta mesajului învierii. Un om căruia i s-a iertat mult, a ajuns să-L iubească atât de mult pe Hristos, încât a fost gata să accepte fără nici o șovăire de data aceasta statutul de „martor al învierii” (Fapte 1:22; 3:15; 10:39-43; 1 Petru 5:1; 2 Petru 1:16) și să plătească prețul pentru îndrăzneala sa (calomniere, amenințări, întemnițare, bătăi și chiar martirajul).

Într-un fel, parcursul lui Pavel, care odinioară era Saul, asupritorul creștinilor, iudeul care studiasse „la picioarele lui Gamaliel” și făcuse parte din „cea mai îngustă partidă” a fariseilor, seamănă cu cel al lui Petru. Atunci când l-a întâlnit pe Domnul Isus pe drumul Damascului, a avut parte de o schimbare radicală și, pe neașteptate, cel care persecuta a ajuns foarte curând să fie

„ESEȚA LUCRĂRII PRINTRE NAȚIUNI STĂ TOCMAI ÎN ÎNVIEREA LUI HRISTOS. ÎNVIEREA LUI E CERTIFICATUL AUTORITĂȚII PE CARE EL O ARE, IAR «AUTORITATEA SA ASUPRA PĂMÂNTULUI NE DĂ ÎNDRĂZNEALĂ SĂ MERGEM LA TOATE POPOARELE. AUTORITATEA SA DIN CER NE DĂ SIGURANȚA DE REUȘITĂ ȘI PREZENȚA SA NU NE DĂ DE ALES.»”

JOHN STOTT

CEI CARE CRED CU ADEVĂRAT CĂ ISUS HRISTOS A ÎNVIAT SUNT CANDIDAȚII IDEALI PENTRU A ACCEPTA ȘI ACEASTĂ CHEMARE APARENT IMPOSIBIL DE REALIZAT, DE A MERGE ÎN TOATĂ LUMEA PENTRU A PROPOVĂDUI EVANGHELIA.

PUTEREA LUI DUMNEZEU ESTE GENERATOARE DE MIRACOLE.

cel prigonit pentru credința lui în Hristos (Filipeni 3:10). Puterea învierii a avut un impact atât de mare în viața lui, încât dintr-un anticrist s-a transformat în unul dintre cei mai mari susținători ai Creștinismului, atât printre iudei, cât și printre neamuri. Epistolele sale sunt grăitoare în această privință.

Acestor doi misionari ai vremurilor nou testamentare li s-au adăugat de-a lungul veacurilor mulți alți creștini, purtați

de chemarea lui Dumnezeu în misiuni declarate de alții imposibile.

Slavă lui Dumnezeu că „Hristos a înviat” și că în vremurile de har pe care le trăiește națiunea română, din ce în ce mai mulți creștini au parte de trezire și de energizare în direcția misiunii transculturale. Doar așa se explică creșterea semnificativă a numărului de misionari români motivați să parcurgă sute și mii de kilometri depărtare de casă, în diferite părți ale lumii, în culturi atât de diferite de a noastră și în țări în care pericolele sunt o realitate zilnică. Ei sunt dovada vie că domnia lui Hristos se extinde și puterea învierii Sale aduce și astăzi la viață noi și noi suflete. ■

PRIMELE MARTORE ALE ÎNVIERII

ARTICOL DEDICAT CITITOARELOR
REVISTEI GENESIS

AUTOR: Iulia Șmalberger MEMBRU FONDATOR, Biserica Flacăra Speranței, Tomis Nord, Constanța

ȘI TU POȚI AVEA PARTE DE MARELE PRIVILEGIU DE A STA ÎNAINTEA LUI HRISTOS CEL ÎNVIAT ȘI SĂ-I VORBEȘTI.

Atitudinea desăvârșită a Domnului Isus și dragostea Lui neprefăcută și lipsită de orice urmă de discriminare au fost un mare exemplu lăsat ucenicilor Săi și lumii întregi. Atenția și valoarea oferită oamenilor, indiferent dacă aceștia erau săraci sau bogați, tineri sau bătrâni, femei sau bărbați, ne-au fost relatate în Sfânta Scriptură.

Cei care L-au iubit cu adevărat l-au stat alături în timpul misiunii Sale, a patimilor și suferințelor, la Cruce și mormânt, dar mai ales la învierea Sa dintre cei morți.

Ucenicii i-au așteptat învierea, deși unii dintre ei se îndoiau, dar Biblia relatează iubirea necondiționată și jertfitoare a unor femei, urmașe ale Domnului Isus, care au suferit după moartea Lui și au sperat în înviere în aceeași măsură.

La sfârșitul zilei Sabatului, când începea să se lumineze înspre ziua dintâi a săptămânii, Maria Magdalena și cealaltă Marie au venit să vadă mormântul. Și iată că s-a făcut un mare cutremur

de pământ; căci un înger al Domnului s-a coborât din cer, a venit și a prăvălit piatra de la ușa mormântului și a șezut pe ea. Dar îngerul a luat cuvântul și a zis femeilor: „Nu vă temeți; căci știu că voi căutați pe Isus care a fost răstignit. Nu este aici; a înviat, după cum zisese. Veniți de vedeți locul unde zăcea Domnul...”

(Matei 28:1-2; 5-6)

Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacov, au fost primele persoane care au alergat la mormânt în ziua dintâi a săptămânii. Tot ele au fost întâmpinate de îngerii care le-au transmis vestea minunată a învierii Domnului Isus. Momentul revederii lui Hristos pentru prima dată după înviere a fost oferit Mariei Magdalena în grădina în care se afla mormântul Domnului.

Pentru fiecare dintre ucenici a existat o primă revedere cu Isus după înviere. Unii nu au crezut, unii s-au mirat, alții au alergat la mormânt ca să se convingă, iar alții au crezut, deși nu au văzut imediat.

Domnul Isus și-a iubit ucenicii și dincolo de moartea Sa. Ceea ce avea pregătit pentru ei după ce avea să învieze era ceva cu totul special: avea să îi facă reprezentanți ai Împărăției Cerurilor pe pământ și temple ale Duhului Sfânt. El îi considera pe ucenici „sarea pământului și lumina lumii” (Matei 5:13, 14). Ce considerații frumoase față de niște pământeni supuși greșelilor, îndoielilor și frământărilor de zi cu zi, venite de la un Fiu de Dumnezeu!

Maria Magdalena, care era o urmașă a Domnului Isus, a fost prima persoană care L-a întâlnit pe Domnul după Înviere. Plânsul ei la mormânt arăta suferința pe care o purta în inimă, venită odată cu patimile, suferințele și moartea Învățătorului. Domnul Isus i S-a arătat viu, iar ea a fost copleșită de măreția pe care Domnul o purta în clipele acelea, exclamând: „Rabuni!” Alegerea lui Dumnezeu de a trimite un înger să le încurajeze pe cele două femei este pecetluită de grija pe care El o arată celor care suferă. Cele două femei erau la rândul lor, în ochii Lui

Dumnezeu, mesagere care să ducă vestea învierii lui Hristos ucenicilor.

Fiul Lui Dumnezeu a considerat ca înaintea celorlalți ucenici, două femei să Îl vadă înviat din morți, deși poate că în mintea ucenicilor acest privilegiu putea fi acordat altcuiva. El le-a ales pe ele pentru a

**EL TE CONSIDERĂ VREDNICĂ SĂ DUCI
VEȘTEA CĂ A ÎNVIAT ȘI ESTE VIU ÎN VECI
DE VECI.**

fi primele propovăduitoare ale învierii Sale din morți, trimițându-le să dea vestea aceasta fraților Lui. De aceea, doresc să îți spun, dragă cititoare, că și tu ai putea fi considerată, asemeni Mariei Magdalena, o femeie care ar putea beneficia de bucuria și nădejdea venite odată cu învierea lui Hristos. El te consideră vrednică să duci vestea că a înviat și este viu în veci de veci.

Oricare dintre noi, femeile, putem fi considerate „cealaltă Marie”, care a fost nelipsită din preajma Domnului Isus, ascultând învățăturile Sale, bucuroasă de mormântul gol, beneficiind de miracolul Învierii, și, mai apoi, gata să alerge spre ucenici pentru a le împărtăși vestea cea mare.

Dragă cititoare, și tu poți avea parte de marele privilegiu de a sta înaintea lui Hristos cel înviat și să-l vorbești. El este gata să ți se arate dacă te vei opri din tumultul vieții și vei dori să îl întâlnești.

Hristos vrea să stea în mijlocul nostru, bucurându-ne cu prezența Sa și în acest an în care îi sărbătorim Învierea și este gata să ne spună: „Pace vouă! Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și eu pe voi”. (Ioan 20:21) ■

AI ZIS „DA!” ȘI PENTRU MINE

Ce sunt eu?
Ce reprezint?
Ce valoare-ai pus Tu-n mine?
Cum M-ai privit?
Cât M-ai iubit?
Când ai zis „Da!” și pentru mine!

Stai! Nu pot să înțeleg!
Cum ai putut iubi atât?
Ce dragoste-ai putut să ai?
Și ce milă... ce jertfire!

Cum de-n inima Ta frântă,
Au putut să-ncapă atâtea:
Dragostea și suferința?
Pentru ce? Doar pentru mine?

Aștept să aflu cât de grabă
Ce-am însemnat eu pentru Tine?
Cum ai putut să mă iubești?
Și să spui „Da!” și pentru mine?

Doamne, nu găsesc cuvânt
Pentru sacrificiul sfânt,
Pentru dragostea-Ți de Tată
Și iubirea-nmiresmată.

Ești prea mult să Te privesc,
Prea iubitor pentru omenire,
Prea greu să înțeleg vreodată
Iubirea-ți mare drag Isuse.

Căci ai putut Tu îndura,
Durerea, patima, moartea;
Când ne-ai privit din Golgota,
Și ne-ai iubit, ne-ai prețuit... și ne-ai zis „Da!”

IULIA ȘMALBERGER
25 APRILIE 2016

WORLD MISSIONS PROJECTS

MAJOR CITIES INITIATIVE

AUTHOR: Bishop David Griffis DIRECTOR of World Missions

Man's story began in a garden, but it will end in a city. The cities of the world present a daunting challenge to the Church of God. In 2016, more than half the world's population lives in urban areas, with about 200,000 people around the world moving from rural to urban residences each day, or around 70 million a year. That translates to 130 every minute.

"A church that loves the world with a John 3:16 passion cannot take its evangelism mandate seriously without looking to the cities," said David Griffis, director of World Missions. "With this in mind, the World Missions Board and missions leaders are projecting a powerful new emphasis of reaching cities with the gospel. The strategy involves targeting 10 world class cities under the theme, Send the light to the Cities, and developing a unique approach in each area, with an emphasis upon starting new churches."

The leaders have recently selected the focus cities, taking into consideration the areas of the world where the Church has a nearby presence, where workers are available, where there is any indication of a present move of God, and where admission into the city by the government will be approved. Leaders have made the choices after praying and seeking the direction of the Holy Spirit.

Missions has a plethora of cities to choose from. In 1950, fewer than 30 percent of the world's population lived in cities; in 2016, that proportion has reached 54 percent. While in 1975, only three cities could claim 10 million residents, that total is now 30 10-million-plus cities. These include 17 in Asia, four each in Asia and Latin America, and two in North America. More than 500 global cities have a population over 1 million. It is apparent that the world—and the church—face an urban future.

"The church is challenged to go where the people are, and for now that means the cities," pointed out Director Griffis. "Our church started in the late 1880s in rural areas, and that's where we mostly stayed until after

World War II, when we started making inroads into the cities. Still today, most of our churches are in the country, towns, and small cities. That's fine, because people everywhere need the Lord. But the cities present us a target too big to miss. God is calling us to take His church to the cities."

Urban evangelism was the major New Testament strategy. Paul moved from large city to large city, establishing centers and planting churches in concentric circles around cities such as Ephesus, Philippi, Corinth, and elsewhere. While in Ephesus, for example, he wrote that all Asia (the province surrounding the city) heard the Gospel.

His distinctive strategy for each of the cities is being carefully mapped out, consulting field directors and national leaders, and once it is charted, it will be shared with pastors, local churches, and state leaders. These will in many cases desire to adopt or sponsor the work in specific areas.

God loves the world, including the cities.

The Church of God does, too. ■

**THE CHURCH IS
CHALLENGED TO GO
WHERE THE PEOPLE ARE.**

DAVID M. GRIFFIS

SEND THE LIGHT TO THE CITIES

You are the light of the world—like a city on a hilltop that cannot be hidden.

– Matthew 5:14

"We don't want to just target these cities, have a revival event and then leave ... this is all about sustainability and raising up a lighthouse in a dark city."

DR. DAVID M. GRIFFIS

Church of God World Missions is engaged in the FINISH Commitment.

Dr. David M. Griffis, Director, Dr. M. Thomas Propes, Assistant Director, have designated the vision and the direction Church of God Missions by engaging in the Great Commission in this way:

"Our mission is to transform 10 world-class cities, full of darkness, into cities of Light."

The **FINISH** Commitment of the Church of God is:

FOCUS on the Light - We will focus on being bearers of the light of Christ, individually and corporately each moment, every day.

INVADE the Darkness - We will GO into darkened places of the world where God is leading us to invade with His light.

NAVIGATE the Needs - We will navigate the spiritual, emotional and

physical needs of people who have gathered in 10 world-class cities, so Truth can be illuminated for them.

INTERCEDE for Souls - We will intentionally present the needs of these cities to God our Creator and Provider, each day.

SEND the Light - We will send materials, provide education, activate humanitarian efforts, and be zealous in our ministry to the people of these cities.

HEAL the Nations - We will provide prayer, the Word, the Living Water, and love for our fellow man, which will bring complete healing to the inhabitants of these cities.

The Ten Lighthouses Cities around the world are: Amsterdam, Netherlands; Bangkok, Thailand; Georgetown, Guyana; Kigali, Rwanda; Lomé, Togo; Manila, Philippines;

Mexico City, Mexico; Moscow, Russia; Paris, France; and São Paulo, Brazil. Since recent rulings regarding Christianity by Russia's legislature, Moscow will become a prayer emphasis, as the resistance is great. In addition, Prague, Czech Republic, has been chosen to complete the vision of 10 cities. ■

"WE WILL EVANGELIZE THE CITIES, PLANT CHURCHES, PROVIDE AN EVANGELISM AND TRAINING CENTER IN EACH ONE AND THEN, LIKE THE GOOD SAMARITAN, STAY ALONGSIDE THEM UNTIL THEY ARE ABLE TO SUSTAIN THEIR OWN COMMITMENT TO FINISH."

DR. DAVID M. GRIFFIS

BLESSED NEW BEGINNINGS

PHILIPPINE

ALINA VODĂ

A missionary in
Philippines

**THANK YOU FROM
THE BOTTOM OF
MY HEART FOR
ALL OF YOUR
WONDERFUL
SUPPORT AND
FOR KEEPING US
IN YOUR HEARTS
AND PRAYERS!**

Greetings from the Philippine Islands! It is with much joy in my heart that I would like to share about God's goodness to us over the last few months! By God's grace and amazing provision, in which many of you have had a generous part, we were able to completely transfer to the new facility God gifted us with – the new Rapha Ministry Center. Such a blessing to have enough space now for all of our supplies and more activities! It is refreshing to see the attitude of our regular patients as they first set foot in our new place as they give praises to God for His awesome provision!

Besides the free medical check-ups we offer to the disadvantaged people of the squatter community of Solid Cement, Antipolo and our weekly prenatal and kids' evangelistic programs, a small group of brothers and sisters from CCF Antipolo – our partnering church – continue to come to our place every Sunday afternoon to conduct small discipleship groups with several of our new believers- people we have been able to pray with and minister to during our regular programs at Rapha. We are blessed to see there are a few new attendees as well!

We would like to ask your prayer support regarding our efforts in discipling the young teens who participated at our Bible clubs over the last few years since we opened the doors of Rapha Ministry. We now have a special "discipleship room" set up upstairs in our new facility designated specifically for the graduates of our programs (most of them teens ages 12-18). Most of these youth have already made a commitment to follow the Lord during our Kids Bible Clubs and are now in need of someone to guide them and train them on the right path of faith.

For a start, I have made this "upstairs room" available every Saturday morning, where several of these youth have already started to come for a month now! They get the possibility to hang out there reading inspirational books in English, practice and improve their typing skills on a computer and read stories from the Bible. I usually like to sit with them one on one and get to know them better, encourage them and indirectly

(through English practice) teach them various useful things from the Bible. I pray the Lord will continue to show me His plan regarding this project and continue to send people to help towards the discipleship of these youth. We need someone with a real burden for these teens and with motivation to be actively involved in their lives. If you have it on your heart, we also are in need of 2 more computers (or laptops) to allow more kids to practice typing skills and other useful educational programs on a computer, and also more educational/inspirational books for this special room.

We have also been praying for a teacher to be involved in helping school drop-offs to finish their schooling (at a fast pace) by using the ALS (alternative learning system) – a popular approach here in the country- combined with discipleship. This all came about when a local partnering ministry named Uplift offered to cover the teacher's salary for us, if we would be willing to look for one and to help facilitate running this program at Rapha.

Another prayer request is for a more permanent pediatrician or family doctor at Rapha. So far, we've had a couple of wonderful doctors volunteer their services, but it is not always possible for them to come due to other ministry related responsibilities. Dr. Joanne – a wonderful young pediatrician that is very dear to us has shared quite often that she would love to come more frequently to serve the Lord at Rapha, because missions is very much on her heart, but she also needs to take jobs at various other clinics in order to provide food for her family... Please, pray with us that the Lord will provide a sponsor for her to be able to come to Rapha twice a week. We have been offering her a small allowance, but it definitely is not sufficient to help with her family's needs...

May we all live in the power of His resurrection day by day, and look expectantly to the blessed hope that we have been given, which is His very imminent return to take up His bride to Himself. *"The Spirit and the bride say, 'Come!' And let the one who hears say, 'Come!' Let the one who is thirsty come; and let the one who wishes take the free gift of the water of life."* Revelation 22:17 ■

MESAJ PENTRU MISIUNEA GENESIS

IMPLICAREA MISIUNII GENESIS ÎN LUCRAREA CENTRULUI ONISIM

Florin Caspriac

Președinte la Centrul Creștin de Reintegrare Socială *Onisim*, Bistrița

Centrul Creștin Onisim implementează în colaborare cu Asociația Bărbaților Creștini și Administrația Națională a Penitenciarelor, programul denumit generic „O zi cu Tata” în penitenciarele de la Bistrița și Târgu Mureș. Programul are ca scop reintegrarea persoanelor private de libertate, prin implementarea și consolidarea valorilor creștine și prin implicarea copiilor ca un puternic factor motivator în acest proces.

Redăm, în continuare, mărturiile unor deținuți și membrii ai familiilor care au participat la program:

După eliberare, îmi doresc să mă implic în slujirea persoanelor aflate în detenție. Am văzut schimbări în rândul celor care au participat, unii chiar și-au salvat căsnicia prin acest curs.

T.B. – penitenciarul Târgu Mureș

Am observat la soțul meu o schimbare în bine. E mai atent cu noi și cu valorile care sunt cu adevărat importante – familie, înțelegerea dintre noi, comunicare, respect...

I.M – soția unui deținut

Acest program te învață care este rostul în viață și cum să-ți gestionezi viața personală și cea a familiei. Am conștientizat care este rostul și rolul meu în această lume. Nu mai vreau să port invidie, gelozie sau sentimente de răzbunare. Oricare ar fi trecutul, dacă ne apropiem de Dumnezeu, vom fi liberi de vinovăție.

B.S.I. – penitenciarul Bistrița

Am fost plăcut impresionat să primim și aprecierile domnului Adrian Humnic, directorul Penitenciarului Târgu Mureș:

Deși inițial au fost unele dificultăți și rețineri cu privire la modul de implementare al programului, pe parcurs, din observațiile colegilor care au implementat programul, am văzut cum comportamentul deținuților incluși în program a devenit mai responsabil, devenind exemple pentru ceilalți deținuți de pe secție.

Întâlnirile lunare cu familiile și în special cu copiii au fost concepute în așa fel încât aceștia să realizeze diverse activități comune, în afara penitenciarului (confeccionarea de felicitări, mese comune, activități administrative), ocazii cu care deținuții au petrecut timp de calitate cu familiile lor.

Noi nu putem decât să-l mulțumim lui Dumnezeu pentru această ușă deschisă prin care putem să ducem mesajul dragostei Sale celor din penitenciare. El s-a folosit de oameni minunați care ne-au ajutat cu bucurie prin rugăciunile lor, dar și prin implicarea ca susținători și voluntari. Le mulțumim și noi și îi invităm pe mai departe să se implice și să se bucure împreună cu noi în lucrarea de vestire și lărgire a Împărăției lui Dumnezeu. ■

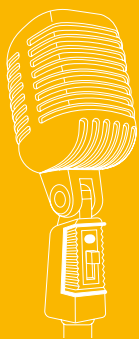
**CENTRUL ONISIM
A DEVENIT UNUL
DIN PROIECTELE
MISIUNII GENESIS
CHIAR DE LA
ÎNCEPUTURILE LUI
ȘI AVEM TOATA
CONSIDERAȚIA
PENTRU FIECARE
PERSOANĂ CARE
SE IMPLICĂ ÎN
CADRUL ACESTUI
CENTRU.**

INTERVIU

cu Pastor Costică Macoveiciuc

AUTOR: Rev. Ilie U. Tomuța

DIRECTOR Genesis Mission

AM FOST BUCUROS SĂ VĂ POT ÎNTÂLNI DIN NOU ÎN AMERICA. CU ACEASTĂ OCAZIE AM PUTUT ÎMPĂRTĂȘI MAI MULTE LUCRURI LEGATE DE LUCRAREA PE CARE O DESFĂȘURAȚI ÎN ROMÂNIA. PENTRU A CREA UN PARTENERIAT ÎNTRE LUCRAREA CE O DESFĂȘURAȚI ÎN ROMANIA ȘI MISIUNEA GENESIS AM DORI SĂ CUNOAȘTEM UNELE ASPECTE ALE LUCRĂRII LUI DUMNEZEU DIN ZONA SUCEAVA, ROMÂNIA. AȚI PUTEA SĂ NE SPUNEȚI

CÂTEVA LUCRURI LEGATE DE LUCRAREA LUI DUMNEZEU DIN SUCEAVA ȘI MODUL ÎN CARE SUNTEȚI PERSONAL IMPLICAT?

Frate Tomuța, întâlnirea cu dumneavoastră mi-a pricinuit și mie o mare bucurie. Vreau să vă mulțumesc pentru bunele dumneavoastră intenții legate de zona Suceava. Slujesc în cadrul bisericii penticostale Filadelfia din Suceava, precum și în cadrul unor biserici de romi din împrejurimile Sucevei (Văratec, Chilișeni și Ilișești). În localitatea Văratec și Chilișeni am finalizat deja construirea unor case de rugăciune. În prezent, am turnat temelia pentru casa de rugăciune din satul Ilișești, urmând să începem construcția din primăvară, cu ajutorul Domnului.

Există anumite nevoi în fiecare domeniu de slujire. Personal, eu sunt implicat mai mult în învățământ și realizez mai acut nevoia unui ajutor în vederea dotării bibliotecii creștine cu un număr de cărți de referință necesare studenților din învățământul la distanță. Trebuie să mai precizez că și studenții bapțiști și creștini după Evanghelie apelează la această bibliotecă (care nu este doar a penticostalilor, ci funcționează într-o clădire de sine stătătoare ca bibliotecă evanghelică publică).

**CITEȘTE
MAI MULT**

pentru versiunea
integrală a interviului,
dar și alte resurse
intrați pe
misiuneagenesis.org

*De aceea și Isus, ca să sfințească
norodul cu însuși sângele Său, a pătimit
dincolo de poartă. Să ieșim, dar, afară din
tabără la El și să suferim ocara Lui.*

Evrei 13:12-13

**CREDINCIOȘII NU SUNT DOAR BENEFICIARI
AI JERTFEI LUI, CI SUNT CHEMAȚI EI ÎNȘIȘI
LA JERTFĂ! AFARĂ DIN TABĂRĂ, AFARĂ DIN
CERCUL SIGURANȚEI AU IEȘIT MULȚI DINTRE
TITANII CREDINȚEI CU CARE DUMNEZEU S-A
LĂUDAT.**

GHITĂ RIȚȘAN
PREȘEDINTE APME

AFARĂ DIN TABĂRĂ

AUTOR: Ghiță Rițișan

PREȘEDINTE Agenția Penticostală de Misiune Externă

Dar sacrificiul Lui nu a avut loc doar pentru a rezolva problema fărădelegii. El este și un model pentru urmașii Domnului. De aceea, autorul epistolei către Evrei leagă răstignirea Domnului Isus de jertfele de ispășire, care erau mistuite în totalitate în afara taberei, declarând că „... Isus, ca să sfințească norodul cu însuși sângele Său, a pătimit dincolo de poartă”. Așadar, credincioșii nu sunt doar beneficiari ai jertfei Lui, ci sunt chemați ei înșiși la jertfă! Jertfa Lui nu ne conferă doar drepturi și privilegii, ci și responsabilități. Și Paștele trebuie să ne reamintească și acest adevăr deseori uitat.

Paștele, mai apoi, este și o ocazie unică de a cuprinde întreaga măreție a sacrificiului Domnului Isus. Pentru a se jertfi El a părăsit gloria cerească. Este cât se poate de evident că cel

încearcă să descrie acel loc și nu reușește. Aurul și pietrele prețioase sunt cele mai comune materialele care pot fi întâlnite acolo. Cu toate acestea Isus a lăsat în urmă cerul și a venit în lumea noastră prăpădită și nenorocită. Secolul în care a ales să vină nici nu se poate compara cu cel în care trăim noi în privința condițiilor de viață și al confortului. Discrepanțele sunt uriașe. Betleemul, locul unde s-a născut era undeva la periferia Imperiului, foarte departe de civilizația și de strălucirea Romei. Primii pași i-a făcut în colbul uscat al drumurilor Palestinei, lipsite de sisteme de canalizare. Muzica cerească a îngerilor a fost înlocuită de gălăgia și vacarmul ulițelor orientale. Isus a părăsit însă cerul și a venit în lumea noastră. Și nu numai atât. El a murit pentru lumea în care a venit. Isus a ieșit *afară din tabără!*

Afară din tabără, afară din cercul siguranței au ieșit mulți dintre titanii credinței cu care Dumnezeu s-a lăudat. Afară din cercul confortului a ieșit Moise *care nu a voit să se numească fiul fiicei lui Faraon* și a ales, mai degrabă, să poarte *ocara lui Hristos* (Evrei

11:24-25). Afară a ieșit Avraam când și-a părăsit familia și lumea civilizată pentru a trăi în corturi ca străin și călător. Afară din tabără a ieșit Ieremia alegând mai degrabă moartea decât

CELEBRAREA SĂRBĂTORII PAȘTELUI NE INVITĂ, ÎN FIECARE AN, SĂ REFLECTĂM LA SEMNIFICAȚIA JERTFEI DOMNULUI ISUS. EXISTĂ MEREU DIMENSIUNI ALE LUCRĂRII LUI CARE POT FI (RE)DESCOPERITE. APOSTOLUL PAVEL DECLARĂ CĂ, PENTRU BISERICA LUI DUMNEZEU, PAȘTELE ESTE MAI MULT DECÂT O SĂRBĂTOARE; ESTE O PERSOANĂ, ESTE HRISTOSUL CARE A FOST JERTFIT (1 CORINTENI 5:7) PENTRU NOI. SÂNGELE LUI ESTE SOLUȚIA UNICĂ A LUI DUMNEZEU PENTRU ISPĂȘIREA PĂCATELOR OMENIRII.

să compromită mesajul divin. Afară din tabără a murit Ștefan apărând acuratețea mesajului Evangheliei.

Suntem noi gata să ieșim afară din tabără? Câți dintre credincioșii evanghelici știu că în partea de Sud-Est a României sunt de 10 ori mai puțini creștini născuți din nou decât în Nord-Vest. Câți știu că mai sunt vaste regiuni în România și în lume unde oamenii nici măcar nu au auzit Evanghelia de care noi, deseori, suntem plictisiți? Oamenii din aceste locuri vor fi pierduți pentru totdeauna de la fața lui Dumnezeu dacă nu va fi cineva care să le ducă mesajul dragostei Fiului Său. Să ieșim, deci, afară din tabără! Afară sunt temperamentalii și superstițioșii olteni. Afară sunt șmecherii dâmbovițeni. Afară sunt balcanicii dobrogeni. Afară sunt cei mai mulți dintre țigani sau turci sau tătari. Afară sunt mulți dintre maghiarii și lipovenii din România. Afară sunt marea majoritate a celor care trăiesc în țările arabe. Afară sunt cecenii, bașchirii, uzbekii, afganii sau kurzii. Cine va ieși afară din tabără confortului să le ducă Vestea Bună?

Așadar, sărbătoarea Paștelui ne vorbește nu numai despre jertfa ispășitoare a Domnului, ea ne amintește în același timp și despre locul unde a avut loc sacrificiul: afară din tabără. Paștele ne cheamă deci să ne identificăm cu Domnul nostru! Ne cheamă nu doar să ne bucurăm de beneficiile jertfei Lui, dar să fim și gata să ne jertfim noi înșine. Să ieșim ca El afară din tabără! ■

BIBLIA NE SPUNE SĂ IEȘIM ȘI NOI AFARĂ DIN TABĂRĂ ȘI SĂ SUFERIM ÎMPREUNĂ CU EL.

A ieși afară din tabără înseamnă a ieși în afara cercului confortului și al siguranței, unde ne simțim așa de bine, pentru a ne duce în zone mai puțin frumoase și atrăgătoare. Acolo, afară, sunt cei neevangelizați, cei care se comportă ca niște barbari, cei care miros îngrozitor, cei care vorbesc urât, cei care au obiceiuri ciudate. Acolo, afară, sunt cei la care dacă mergem s-ar putea să trebuiască să plătim un preț. Isus a ieșit *afară din tabără* și a plătit cu viața.

mai minunat și plăcut loc dintre toate locurile posibile este cerul. Când Biblia vorbește despre acest loc o face la superlativ. Acolo totul este sublim, grandios, înălțător, maiestuos. Pavel

„SUNT UNDE SUNT PENTRU A PROCLAMA ÎNVIEREA DOMNULUI ISUS”

AUTOR: Galai Ana MISIONAR în India

În viață avem multe întrebări: Ce școală să facem? Unde vom locui? Care este planul lui Dumnezeu cu viața noastră? etc., întrebări care pot aduce frustrare sau care ne motivează să Îl căutăm pe Domnul Isus, care ne-a promis că ne va învăța și ne va arăta calea pe care trebuie să o urmăm (Psalmul 32:8). În urma unei perioade ca aceasta am început să mă întreb dacă Domnul Dumnezeu dorește ca eu să merg în misiune.

Citiseram multe biografii ale unor oameni care și-au trăit viața având ca scop a-L cunoaște pe El tot mai mult și a-L face cunoscut oamenilor, și mersesem în diferite călătorii de misiune. Știam că trebuie să caut voia lui Dumnezeu în tot ceea ce fac și am căutat un răspuns. Iar Dumnezeu, în bunătatea Lui cea mare, mi-a răspuns că vrea să merg în misiune. Odată cu acest răspuns a apărut o altă întrebare: Unde să merg? Aveam în mine dorința de a merge în India, dar fiindcă India este o țară așa de mare nu știam în ce zonă. Într-una din zile, în timp ce eram la Jumma Prayer (rugăciunea de vineri pentru musulmani), am știut că Domnul

Dumnezeu îmi spune: „Ana, de ce nu vrei să mergi în Punjab?” (regiune în N/E Indiei). Așa că în octombrie 2016 m-am mutat aici, în Punjab, acceptând planul lui Dumnezeu pentru viața mea.

Sunt într-o perioadă de început împreună cu o echipă de pionierat. Totul este nou. Oamenii în mijlocul cărora locuiesc sunt majoritatea Sikhiști și Hinduși. Mulți dintre ei nu cunosc creștinii și multe din conceptele pe care le au despre ceea ce creștinismul înseamnă provin din filme. Atunci când mi se deschide o oportunitate vorbesc cu oamenii de aici despre ceea ce Domnul Isus a făcut pentru noi și despre a avea o relație cu El. În perioada Crăciunului am avut posibilitatea, ca echipă, să mergem la numeroase familii să le vorbim despre ce înseamnă această Sărbătoare. Însă mesajul Nașterii Domnului Isus nu este complet dacă nu le vorbim oamenilor despre motivul pentru care El a venit pe pământ. Așa că, de fiecare dată când le istorisesc Nașterea Domnului Isus, continuiam prin a le spune că El a venit să moară pentru noi. Lucrul minunat este că El nu a rămas mort, ci a înviat. Majoritatea acestor familii au auzit pentru prima dată acest mesaj, iar

pentru noi a fost o bucurie să Îl putem propovădui oamenilor de aici.

Pot spune că sunt în India pentru că El este viu, pentru a proclama ceea ce El a făcut pentru noi și cine este El. Dacă El ar fi mort nu aș fi aici, dar El este viu. El mă vrea aici, asta nu înseamnă că este simplu, și de multe ori doare să fiu departe și să nu înțeleg lucrurile care se petrec în jurul meu. Dar când mă uit la ceea ce Domnul Isus a suferit din dragoste pentru mine și totuși a acceptat planul Tatălui, aceasta mă duce din nou pe genunchi și la o dependență de El în a accepta planul Tatălui pentru viața mea. El este viu, de aceea oamenii trebuie să știe asta. Pentru că El este viu, nu este absurd să mergi să le spui oamenilor despre El. Pentru că El este viu, nu este absurd să trăiești pentru El. Nu este absurd, chiar dacă pare. Pare absurd atunci când mă uit cu ochii firești, dar atunci când, prin Duhul, privesc cu ochii spirituali înțeleg că se merită și nici un sacrificiu nu este prea mare. Aceasta mă aduce la o dependență zilnică de Domnul Dumnezeu, o reîntoarcere zilnică la cruce, o rămânere continuă în El. Doar cu El totul primește însemnătate. ■

Mormântul Domnului Isus este în zilele noastre un punct de atracție turistică pentru mulți oameni. Mii de oameni se perindează anual pe la acest „loc săpat în stâncă”, intră, privesc, admiră, dar prea puțini înțeleg adevărul despre el. Astăzi ni se face și nouă invitația la mormântul Domnului precum odinioară ucenicilor Săi: „Veniți de vedeți locul unde zăcea Domnul...” (Matei 28:6) Felul în care ucenicii au privit mormântul ne arată diferite atitudini pe care le putem avea și noi astăzi.

Ioan „s-a plecat și s-a uitat înăuntru, dar n-a intrat”. Petru „a intrat și a văzut”. Maria Magdalena însă nu s-a mulțumit doar să privească, inima ei fiind străpunsă de durere, a rămas lângă mormânt plângând și Domnul, în dragostea Lui, o mângâie cu prezenta Lui făcând din ea primul martor al învierii. (Ioan 20:1-18) Tu în ce fel vei privi astăzi? Vei privi doar de afară? Vei intra înăuntru? Vei fi mulțumit doar cu mormântul gol sau vei căuta să-L întâlnești?

Aplecându-ne și privind cu băgare de seamă, prin credință la mormântul gol, ochii ne vor fi îndreptați înspre câteva aspecte vitale ale vieții de credință, și anume: înspre Scripturi, înspre Salvarea care este în Hristos și înspre o zi a Socotelii.

MORMÂNTUL GOL ESTE UN INDICATOR ÎNSPRE SCRIPTURI. Învierea Lui Isus dovedește și întărește autoritatea și veridicitatea Scripturilor. Pavel subliniază acest adevăr când spune: *V-am dat, întâi de toate, ceea ce și eu am primit, că Hristos a murit pentru păcatele noastre după Scripturi; și că a fost îngropat și că a înviat a treia zi, după Scripturi.* (1 Corinteni 15:3-4)

Învierea Lui a fost profețită și împlinită după Scripturi. Viața Lui a dovedit cu putere că Scripturile sunt adevărate și sunt cuvintele Lui Dumnezeu. Până și ultima Lui cerință de pe cruce, spunând „mi-e sete”, și-a manifestat-o ca să îplinească Scripturile (Ioan 19:24,28,36). Domnul Isus spunea: *Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.* (Matei 24:35)

Mai mult învierea lui Isus aduce revelare Scripturilor. Ucenicii erau în confuzie în fața morții lui Isus, ei nu pricepeau că după Scripturi Isus trebuia să sufere, să moară și mai apoi să învieze. Toate scrierile vechi-testamentare au primit sens și împlinire în Hristos. După înviere Domnul Isus „a deschis mintea” ucenicilor ca să înțeleagă Scripturile. (Luca 24:25-34,45) Toate căpătau sens. Ceea ce ei cunoșteau la nivel teoretic, acum erau împlinite în fapt.

MAI APOI, MORMÂNTUL GOL ESTE UN INDICATOR ÎNSPRE DRAGOSTEA SALVATOARE A LUI DUMNEZEU. În Ioan 20:12 mormântul ne este înfățișat cu doi îngeri șezând în locul unde fusese culcat trupul Lui Isus, unul la cap și altul la picioare. Imaginea acesta ne duce cu gândul la capacul ispășirii de pe Chivotul Lui Dumnezeu. (Leviticul 16:14) Ispășirea păcatelor noastre este posibilă doar prin jertfa lui Isus și confirmată prin învierea Lui. Noi toți eram morți în păcatele noastre, noi toți meritam moartea, dar Dumnezeu în îndurarea Lui cea mare ne-a iertat în Hristos. De asemenea, Pavel se arată foarte îngrijorat pentru aceia care puneau la îndoială învierea lui Isus scriind corintenilor: *Iar dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este credința voastră, sunteți încă în păcatele voastre.* (1 Corinteni 15:17) Acest adevăr este cuprins în multe alte pasaje din Scriptură, întărindu-l, precum Fapte 5:30-31, Fapte 10:43, Fapte 13:38.

Cuvântul Domnului subliniază una din slujbele lui Isus Hristos după înviere: *Pentru aceasta, și poate să mântuiască desăvârșit pe cei ce se apropie prin El de Dumnezeu, căci pururea e viu ca să mijlocească pentru ei.* (Evrei 7:25)

Trist este faptul că cei mai mulți se mulțumesc doar cu iertarea păcatelor uitând că Isus a murit și a înviat nu doar să ne ierte de păcate, ci să ne și salveze de sub puterea păcatului. Învierea lui Isus nu este numai dovada iertării, dar este și dovada biruinței asupra păcatului și morții. Îngerul Domnului spusese lui Iosif mai înainte de nașterea lui Isus, prin acesta arătând scopul venirii Lui în lume, că numele lui va fi „Isus pentru că El va salva pe poporul său de păcatele sale”. Pavel îi învața pe romani odinioară și pe noi astăzi în epistola sa spunându-ne: *Căci dacă, pe când eram vrăjmași, ne-am împăcat cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu atât mai mult, împăcați fiind, ne vom mântui*

prin viața Lui. (Romani 5:10) De fapt, Pavel scrie un întreg capitol arătând-ne privilegiul de care avem parte în Hristos de a trăi o viață nouă eliberată de sub robia păcatului, în Romani 6. *Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă.* (Romani 6:4)

NU ÎN ULTIMUL RÂND MORMÂNTUL GOL ESTE UN INDICATOR ÎNSPRE O ZI A SOCOTELII ȘI A JUDECĂȚII. Cunoașterea Scripturilor și experimentarea dragostei salvatoare, arătată în Hristos, pune asupra noastră o mare responsabilitate față de Dumnezeu. El a rânduit o zi de judecată și un Judecător care este Isus. Iată ce spunea Petru în casa lui Corneliu: *Și noi suntem martori pentru toate cele ce a făcut El în țara iudeilor și în Ierusalim; pe Acesta L-au omorât, spânzurându-L pe lemn. Dar Dumnezeu L-a înviat a treia zi și L-a dat să Se arate, Nu la tot poporul, ci nouă martorilor, dinainte rânduiți de Dumnezeu, care am mâncat și am băut cu El, după învierea Lui din morți. Și ne-a poruncit să propovăduim poporului și să mărturisim că El este Cel rânduit de Dumnezeu să fie judecător al celor vii și al celor morți.* (Faptele apostolilor 10:39-42)

Suntem chemați să trăim în sfințenie pentru că Isus e viu și *toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, pentru ca fiecare să-și primească răsplata după binele sau răul pe care-l va fi făcut când trăia în trup.* (2 Corinteni 5:10)

Cu ocazia sărbătorii Învierii Domnului Isus suntem chemați să privim mormântul gol și să vedem adevărul Scripturilor, salvarea care este în Hristos și aceasta să ne conducă la o trăire responsabilă, conștienți fiind de ziua socotelii și judecății drepte a lui Dumnezeu. ■

MORMÂNTUL GOL

AUTOR: Pastor Teodor Girboan, BISERICA Elim – Chicago

Ioan 20:1-18

El nu a scris nicio carte, dar cărțile care s-au scris despre El nu le-ar putea cuprinde nicio bibliotecă. Nu a scris niciun vers, dar despre El s-au scris mii de versuri. A împărțit istoria, a inspirat arta, a îmbogățit cultura, a iluminat teologia și a schimbat vieți. A semănat speranță acolo unde era deznădejde, a semănat iubire acolo unde era ură, a dus lumină acolo unde era întuneric și, mai presus de toate, S-a jertfit pentru viața lumii.

Numele marilor oameni de stat, numele filosofilor, anarhiștilor, revoluționarilor, au strălucit pentru o vreme și au dispărut. Dar există un Nume care strălucește cu fiecare generație mai puternic. Fiindcă Irod nu L-a putut uciide, moartea nu L-a putut învinge, mormântul nu L-a putut fereca, este temut de Diavol, venerat de sfinți, adorat de îngeri și proclamat de Dumnezeu Tatăl ca Domn al Domnilor și Împărat al Împăraților. Numele Lui este Hristos Domnul.

HRISTOS A ÎNVIAT!

AGENȚIA PENTECOSTALĂ
DE MISIUNE EXTERNĂ

DEPARTAMENTUL DE MISIUNE
ȘI EVANGHELIZARE
AL CULTULUI PENTECOSTAL

VĂ AȘTEAPTĂ LA CONFERINȚA

ROMISCON 2017

EVANGHELIZAREA ETNIILOR
ÎN EPOCA GLOBALIZĂRII

9 - 12 MAI
2017

SINAIA
HOTEL MARA***

CONFERINȚA SE ADRESEAZĂ PĂSTORILOR
ȘI RESPONSABILILOR DE MISIUNE

COSTUL CU DISCOUNT ESTE DE 250 LEI/PERSONĂ
ÎN CAMERĂ DOBLĂ CU PENSIUNE COMPLETĂ

ÎNSCRIERI PE WWW.APME.RO